

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาสภาพการผลิตและการตลาดโป๊ยเซียน กรณีศึกษา : สวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

A Study on Production and Marketing of Crown of Thorns Case study :

Mr. Pravit Rujirhavong Plant

T097445

นางสาวพิมพ์ภา สุภามูล

เสนอ

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ป.พ. เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

พ.ร. ๒๙ ๗

พ.ศ. 2540

๒5 40

เลขหมู่.....~~097445~~

เลขทะเบียน.....~~097445~~ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

วัน เดือน ปี.....~~10/03/2000~~
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

การศึกษาศาภาพการผลิตและการตลาดโป๊ยเซียน กรณีศึกษา : สวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

A Study on Production and Marketing of Crown of Thorns Case study :

Mr. Pravit Rujirhavong Plant

ของ

นางสาวพิมพ์สุภา สุภามูล

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (บริหารธุรกิจเกษตร)

เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2540

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ วิวัฒน์ ธีระ/...../.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์)

กรรมการปัญหาพิเศษ กวี/...../.....

(รองศาสตราจารย์อมรศรี ตันพิพัฒน์)

หัวหน้าภาควิชา วิวัฒน์ ธีระ/...../.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์)

๑๒.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ขึ้นด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. ๒๕๔๐

๒๕๔๐

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาสภาพการผลิตและการตลาดโป๊ยเซียน กรณีศึกษา :

สวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

โดย : นางสาวพิมสุภา สุภามูล

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

สาขาวิชาเอก : บริหารธุรกิจเกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ : ศิริจรรยา เกรือวิริยะพันธ์ 1...../...../.....

(ศิริจรรยา เกรือวิริยะพันธ์)

โป๊ยเซียนเป็นไม้ดอกไม้ประดับที่คนไทยรู้จักมาช้านาน ปลูกง่าย ทนแล้งได้ดี ใช้พื้นที่ในการเพาะปลูกน้อย มีหนามแหลมคม และมียางสีขาวขุ่นเป็นพิษอ่อน ๆ โป๊ยเซียนในอดีตเป็นไม้เลื้อยดอกเล็ก ปัจจุบันได้มีการพัฒนาสายพันธุ์ให้มียอดโต ลำต้นตั้งตรง ได้รับความนิยมโดยทั่วไป จากการพัฒนาสายพันธุ์ให้เจริญขึ้นจึงเกิดตลาดการซื้อขายโป๊ยเซียนโดยทั่วไปอย่างกว้างขวาง โป๊ยเซียนที่ได้รับการพัฒนาสายพันธุ์ให้ดีขึ้น มีลักษณะที่สวยงามจะสามารถจำหน่ายได้ราคาสูง นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งชมรมและสมาคมต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านการผลิตโป๊ยเซียนให้แก่ประชาชนทั่วไป ปัจจุบันมีสวนผู้เพาะเลี้ยงโป๊ยเซียนเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากผู้ศึกษาจึงเลือกทำการศึกษาสวนโป๊ยเซียนของคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ วัดฤๅษะสงฆ์เพื่อศึกษาสภาพการผลิตและการตลาด ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการผลิตและการตลาดของสวนโป๊ยเซียนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ทางด้านการผลิตและการตลาด และเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจจะลงทุนปลูกโป๊ยเซียน ซึ่งมีวิธีการศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ การสัมภาษณ์คุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ เจ้าของผู้ประกอบการ และคุณธงชัย จำนงค์วุฒ เจ้าของหน้าที่ฝ่ายการผลิตและการตลาดของสวนโป๊ยเซียนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

ผลการศึกษาด้านการผลิตโป๊ยเซียนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ มีพื้นที่ทั้งหมด 9 ไร่ แบ่งเป็นส่วนของที่อยู่อาศัย สวนสัตว์ ที่จอดรถ และสวนโป๊ยเซียน ผลิตโป๊ยเซียน

จำหน่าย 2 วิธีด้วยกันคือ กวกรปักชำ และการเสียบยอดซึ่งแบ่งเป็นการเสียบยอดด้วยกิ่งพันธุ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อนำไปเผยแพร่โดยไม่ขออนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และการเสียบยอดโดยใช้ใบ เรือใบหรือวินเชิร์ฟ ใช้วิธีการเพาะเมล็ดเพื่อให้ได้ลูกไม้ใหม่ ๆ ดินที่ใช้ปลูกประกอบด้วยดินก้ามปู 7 ส่วน กากมะพร้าว 3 ส่วน รดน้ำเปียกชื้นวันละ 2 ครั้ง เช้าและเย็น ใช้ตาข่ายซาแลนพรางแสงเพื่อป้องกันโรคใบไหม้ ด้านการตลาดจำหน่าย ไม้เศรษฐกิจในราคาไม่เกิน 100 บาท ประเภทไม้เขียวจำหน่ายในราคา 100-5,000 บาท ไม่มีการกำหนดราคาที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ซื้อและผู้ขาย พันธุ์ และคุณสมบัติของไม้เปียกชื้น กรณีซื้อไม้เปียกชื้นเพื่อประกอบการศึกษาจะจำหน่าย ในราคาพิเศษ ปัญหาที่พบ คือ ไม้เปียกชื้นไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด การ จำหน่ายตัดราคา ปัญหาไม้ตัดยอด และการจำหน่ายไม้เปียกชื้นที่ต่อยอดไม่สมบูรณ์ แนวทางแก้ไข คือ จัดซื้อไม้เปียกชื้นจากสวนอื่นนำมาเพาะเลี้ยงให้สมบูรณ์แล้วจำหน่ายให้แก่ ลูกค้า เปรียบเทียบกับเจ้าของพันธุ์ไม้เปียกชื้นคนเดิมให้เข้าใจในลิขสิทธิ์ของสินค้า และ อธิบายให้ความรู้แก่ลูกค้าให้เข้าใจในเรื่องการผลิตที่ถูกต้อง

เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในด้านการผลิต และการเข้าสู่ธุรกิจการจำหน่าย ไม้เปียกชื้นผู้ปลูกเลี้ยงรายใหม่ควรให้ความสนใจศึกษาถึงลักษณะนิสัย ลักษณะทางกายภาพ ที่ไม้เปียกชื้นต้องการ สมัครเป็นสมาชิกของชมรมหรือสมาคมต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ทางด้านการผลิตและการตลาดตลอดจนเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนทั่วไป นอกจากนี้ รัฐบาลควรเข้ามาส่งเสริมอย่างเต็มที่ สนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มในรูปแบบของสหกรณ์เพื่อ ขยายธุรกิจการปลูกเลี้ยงไม้เปียกชื้นให้เข้าสู่ตลาดการส่งออกอย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริจรรยา เครือวิริยะพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ และรองศาสตราจารย์อมรศรี ตันพิพัฒน์ กรรมการปัญหาพิเศษ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและขอขอบพระคุณคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ คุณธงชัย จำนงค์วุธ และ สมาคมปิยะเขียนแห่งประเทศไทย ที่ได้กรุณาให้สัมภาษณ์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการ จัดทำปัญหาพิเศษ ขอขอบคุณเพื่อน ๆ โด่ง พี่บ๊อบ ที่กรุณาให้ยืมเครื่องคอมพิวเตอร์ในการทำงาน พี่สมศักดิ์ พี่เอ ศักดิ์ ไฟตึ้ง ที่ช่วยแก้ไขคอมพิวเตอร์จนสามารถทำงานได้สำเร็จ

ขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัว บิดา มารดาที่รักยิ่งที่คอยเป็นกำลังใจและ มอบทุนในการจัดทำปัญหาพิเศษ น้องจ๋า คุณดา คุณยาย น้าตี๋ น้าพรรณ น้องแทน น้องเจ็ด และพี่ก๊วง ที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือสนับสนุนอย่างจริงใจในการทำปัญหาพิเศษ ผู้เขียน ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

พิมพ์สุภา สุภามูล

มีนาคม 2540

สารบัญ

	หน้า
สารบัญภาพ	(4)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการศึกษา	4
นิยามศัพท์	4
การตรวจเอกสาร	5
วิธีการศึกษา	6
บทที่ 2 สภาพทั่วไปของไผ่เขียน	8
ลักษณะทั่วไปของไผ่เขียน	9
ลักษณะไผ่เขียนที่ดี	15
ปัจจัยสำคัญในการปลูกเลี้ยง	17
การขยายพันธุ์	17
การเพาะเมล็ด	17
การปักชำ	18
การตอน	19
การเสียบยอด	22
การตัดแต่งกิ่ง	22
โรคและแมลงศัตรู	26
การป้องกันกำจัดแมลงศัตรู	27
แนะนำไผ่เขียนแดงหรือกำแพงเมืองจีน	27
บทที่ 3 สมาคมไผ่เขียนแห่งประเทศไทย	29
สภาพทั่วไปของสมาคมไผ่เขียนแห่งประเทศไทย	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
วัตถุประสงค์ของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย	29
การเป็นสมาชิกของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย	30
การสิ้นสุดของสมาชิกภาพ	30
การดำเนินกิจการของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย	30
กิจกรรมของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย	32
ลักษณะมาตรฐานโป๊ยเซียนที่ดีของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย	34
บทที่ 4 สภาพการผลิตโป๊ยเซียนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์	36
สภาพทั่วไปของสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์	36
ประวัติของสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์	37
การดำเนินงานของสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์	38
การลงทุน	38
ที่ดิน	39
แรงงาน	40
การประกอบกิจการ	40
สภาพการผลิตโป๊ยเซียนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์	41
การผลิตโดยการเพาะเมล็ด	41
การปักชำ	42
การเสียบยอด	44
ศัตรูโป๊ยเซียน	47
แสง	49
น้ำ	49
ขั้นตอนการดูแลรักษา	52
สภาพการตลาดโป๊ยเซียนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์	52
ลักษณะโป๊ยเซียนที่ทำการศึกษา	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
การกำหนดราคาและการชำระเงิน	57
ตลาดซื้อขายป๊อปปี้เทียน	58
ข้อมูลข่าวสารทางการตลาด	58
ปัญหาและแนวทางแก้ไข	59
ปัญหาการผลิตและการตลาดสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์	59
แนวทางแก้ไข	60
บทที่ 5 สรูปและข้อเสนอแนะ	61
สรุป	61
ข้อเสนอแนะ	62
เอกสารอ้างอิง	64
ภาคผนวก	66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ลักษณะหนามไผ่เขียน	10
2 ลักษณะใบไผ่เขียน	12
3 ลักษณะปลายใบไผ่เขียน	13
4 ลักษณะโคนใบไผ่เขียน	14
5 ลักษณะดอกไผ่เขียน	16
6 การบากลำต้นไผ่เขียนเพื่อตอน	20
7 การหุ้มแผลวิธีการตอน	21
8 ขั้นตอนการเตรียมกิ่งพันธุ์	23
9 ขั้นตอนการเตรียมต้นต่อ	24
10 ขั้นตอนการเสียบยอด	25
11 กิจกรรมของสมาคมไผ่เขียนแห่งประเทศไทย	33
12 การประชาสัมพันธ์การจัดการประกวดไผ่เขียนของสมาคมไผ่เขียนแห่งประเทศไทย	34
13 ที่ทำการสมาคมไผ่เขียนแห่งประเทศไทยตั้งอยู่ในบริเวณสวนไผ่เขียน คุณประวิทย์ รุจิรวงศ์	37
14 ดินกำมปู	39
15 กากมะพร้าว	40
16 ลูกไม้ที่ได้จากการเพาะเมล็ด	43
17 ลักษณะการชำกิ่งพันธุ์ในขวดสีชา	43
18 การเก็บกิ่งชำที่ชำครบ 7 วันเพื่อเตรียมปักชำ	44
19 การปักชำกิ่งพันธุ์	45
20 ไผ่เขียนที่เสียบยอดโดยใช้กิ่งมัดรวบปลายเก็บไว้ในที่ร่ม	47
21 ไผ่เขียนที่เสียบยอดโดยใช้ใบ เรือใบ หรือวินเชิร์ฟ มัดรวบปลาย เก็บไว้ในที่ร่ม	48
22 ไผ่เขียนที่เสียบยอดครบ 7 วันแกะถุงพลาสติกออกเก็บไว้ในที่ร่ม	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
23	การป้ายเบนเลขบริเวณแปลที่ตัดกิ่งป้องกันเชื้อรา	50
24	ใช้ตาข่ายซาแลนพรางแสง	50
25	ใช้ฝักบัวรดน้ำบริเวณโคนต้นไผ่เขียน	51
26	ใช้สปริงเกอร์รดน้ำต้นตอไผ่เขียน	51
27	ขั้นตอนการเพิ่มดินกรณีตัดกิ่งเสียยอด	53
28	ขั้นตอนการเปลี่ยนกระถาง	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ไม้ดอกไม้ประดับเป็นคำที่ใช้เรียกแทนทั้งไม้ดอกไม้ประดับและไม้ประดับโดยทั่วไปไม่จำเพาะเจาะจง เนื่องจากไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยมีมากมายหลายชนิด บางชนิดได้กลายเป็นไม้เศรษฐกิจส่งออกที่สำคัญ ทำรายได้ให้กับประเทศอย่างมหาศาล ในตลาดยุโรปมีการซื้อขายไม้ดอกไม้ประดับปีละไม่ต่ำกว่า 2 แสนล้านบาท (นิรนาม , 2539) เช่น กล้วยไม้ตัดดอก หัวปทุมมา กระเจียว เป็นต้น แต่เมื่อพิจารณาสภาพทั่วไปของไม้ดอกไม้ประดับในประเทศไทยแล้ว จะพบว่า มีเพียงไม่กี่ชนิดเท่านั้นที่เป็นไม้เศรษฐกิจที่สำคัญ และเป็นที่ต้องการของตลาด เช่น กุหลาบ ดาวเรือง กล้วยไม้ตัดดอก เป็นต้น แต่ไม้ดอกไม้ประดับชนิดอื่น ๆ เช่น สวมน้อยประแบ่ง ไม้แคระ เฟื่องฟ้า โกสน เหล่านี้กลับมีความต้องการของตลาดเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามความนิยมของยุคสมัย สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเนื่องจากไม้ดอกไม้ประดับเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่มีการพัฒนาสายพันธุ์ของตนเอง หรือมีการพัฒนาสายพันธุ์น้อยมาก ทำให้ไม่มีความหลากหลาย ดังนั้นความนิยมของตลาดจึงลดลง แต่เมื่อสังเกตถึงไม้ดอกไม้ประดับ ที่เป็นที่นิยมในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาจะพบว่า เปียเซียเป็นไม้ดอกไม้ประดับที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเปียเซียเป็นไม้ดอกไม้ประดับที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ในตัวเอง มีการพัฒนาสายพันธุ์ที่ดีขึ้นสามารถปรับตัวให้อยู่ในสภาพที่แห้งแล้งได้ สืบเนื่องจากลักษณะของดอกที่มีขนาดใหญ่ขึ้น จำนวนดอกมาก และมีราคาจำหน่ายบางพันธุ์สูงถึง 100,000 บาทต่อต้น (พินิจ , 2539)

เปียเซียเป็นไม้ดอกไม้ประดับที่คนไทยรู้จักมาช้านานอยู่ในวงศ์ EUPHORBIACEAE หรือวงศ์สลัดไดมีถิ่นกำเนิดที่เกาะมาดากัสการ์ (Madagascar) ในมหาสมุทรอินเดีย นอกฝั่งตะวันออกของทวีปแอฟริกา มีมากกว่า 300 สกุลแต่ละสกุลมีราว 6,500-7,600 ชนิด ประเทศไทยนำเข้าเปียเซียครั้งแรกในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เนื่องจากได้ทำการค้ากับประเทศจีน จึงมีการแลกเปลี่ยนสินค้าซึ่งกันและกัน และสมัยรัตนโกสินทร์ มีบันทึกไว้ว่า ในรัชกาลที่ 2 และที่ 3 มีพันธุ์ไม้จากประเทศจีนเข้ามาทางเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งวนเวียนสำหรับกำเริบงานเพื่อการศึกษากันน เมื่อนุญตเห็นาไปเซประเยชนดานการค้ำไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรือสำเภา คาดว่าได้นำไผ่เขียนเข้ามาด้วย ครั้นถึงรัชกาลที่ 5 พันธุ์ไม้ต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยเป็นจำนวนมากจึงสันนิษฐานว่าจะนำไผ่เขียนเข้ามามากในรัชกาลนี้ คำว่าไผ่เขียนในภาษาจีน หมายถึง เขียนทั้ง 8 ซึ่งมีหน้าที่ช่วยพรให้แก่มวลมนุษย์ เชื่อกันว่าผู้ที่สามารถปลูกไผ่เขียนให้ออกดอกครบ 8 ดอกจะเป็นผู้มีโชควาสนา ยังมีดอกมากก็จะมีโชคมาก (จิรายุพิน , 2538)

ไผ่เขียนปลูกง่าย ทนแล้งได้ดี ใช้พื้นที่ในการเพาะปลูกน้อย ต้องการแสงแดด มีลมโกรก และศัตรูไม่มาก ข้อรังเกียจของไผ่เขียนคือ มีหนามแหลมคม มียางสีขาวขุ่นเป็นพิษอ่อน ๆ ปัจจุบันผู้ปลูกเลี้ยงไผ่เขียนสามารถพัฒนาพันธุ์ไผ่เขียนให้ออกดอกได้มากกว่า 8 ดอก ไผ่เขียนในต่างประเทศยังไม่มีการพัฒนาเหมือนในประเทศไทย ตลาดต่างประเทศที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลี เกาหลี และบรูไน (ปลายปัก , 2538) โดยจะส่งออกในรูปของการล้างราก เนื่องจากไผ่เขียนในประเทศไทยมีการพัฒนาสายพันธุ์ด้วยตัวเองจึงเป็นที่นิยมปลูกโดยทั่วไป เริ่มจากการปลูกเลี้ยงเพื่อความเพลิดเพลิน และขยายกิจการเป็นธุรกิจการปลูกเลี้ยงไผ่เขียนเพื่อจำหน่าย มีการจัดตั้งชมรม สมาคม เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการผลิต และจัดทะเบียนลูกไม้ใหม่ ๆ ปัจจุบันไผ่เขียนเป็นพืชเศรษฐกิจที่สามารถทำรายได้ให้กับผู้ปลูกเลี้ยงเป็นจำนวนมาก ทั้งเป็นรายได้เสริมและเป็นอาชีพหลัก สามารถให้ผลตอบแทนในระยะเวลา สั้น ๆ ตลาดที่สำคัญของไผ่เขียนคือ สวนไผ่เขียนต่าง ๆ ตลาดนัดสวนจตุจักร และในงานประกวดแข่งขันไผ่เขียนท้องที่ต่าง ๆ ราคาไผ่เขียนขึ้นอยู่กับความนิยม พันธุ์ และความต้องการของตลาด

แม้ว่าไผ่เขียนจะเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้แก่ผู้ปลูกเลี้ยงอย่างมากมาย แต่เมื่อคำนึงถึงการผลิต การส่งออก ประโยชน์ที่จะได้รับ และการกำหนดราคา พบว่าประสบปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาด้านการผลิต พบว่าต้นพันธุ์มีราคาแพง ปัญหาการส่งออก พบว่าราคาขายต่ำกว่าราคาภายในประเทศไทย ขั้นตอนในการส่งออกมาก และการเกิดบาดแผลจากการทิ่มแทงของหนามไผ่เขียน ทำให้เกิดการเน่าเสียระหว่างการขนส่ง ประโยชน์ที่จะได้รับมีเพียงความเพลิดเพลินเท่านั้น ส่วนปัญหาของการกำหนดราคาพบว่าราคาของไผ่เขียนขึ้นอยู่กับความนิยม พันธุ์ และความสมบูรณ์ของต้นไผ่เขียน ราคาจึงไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจจะศึกษาถึงสภาพการผลิตและการตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โป๊ยเซี่ยน โดยเลือกศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากสวนโป๊ยเซี่ยนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ เนื่องจากคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ เป็นผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จทางด้านการผลิตโป๊ยเซี่ยน สามารถพัฒนาพันธุ์โป๊ยเซี่ยนให้ดีขึ้นและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย พันธุ์โป๊ยเซี่ยนที่เป็นที่นิยมได้แก่ ทรัพย์ประเสริฐ ทรัพย์ประวิทย์ เจ้าพ่อ ป.ต.อ. อั้งเปา กุหลาบทิพย์ ทับทิมพม่า กุสสตรี เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นผู้ประสบความสำเร็จทางการตลาด สามารถจำหน่ายโป๊ยเซี่ยนให้แก่ลูกค้าทุกรายในราคาขายส่ง และสวนโป๊ยเซี่ยนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ ยังใช้เป็นสถานที่ทำการของสมาคมโป๊ยเซี่ยนแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่จัดการประกวดโป๊ยเซี่ยน และเผยแพร่ความรู้ทางด้านการผลิต และการตลาดให้แก่ประชาชนทั่วไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงควรที่จะให้ความสนใจ และให้การส่งเสริม เผยแพร่ข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ของการผลิตและการตลาดโป๊ยเซี่ยน เพื่อให้การตลาดโป๊ยเซี่ยนเป็นที่รู้จักแก่ประชาชนทั่วไปมากขึ้น และเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจจะลงทุนปลูกโป๊ยเซี่ยนเพื่อจำหน่ายในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพการผลิตโป๊ยเซี่ยนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์
2. เพื่อศึกษาสภาพการตลาดโป๊ยเซี่ยนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค ในการผลิตและการตลาดโป๊ยเซี่ยนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบสภาพทั่วไปของโป๊ยเซี่ยน และสภาพการผลิตโป๊ยเซี่ยนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์
2. เพื่อทราบสภาพทั่วไปของการตลาดโป๊ยเซี่ยนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์
3. เพื่อนำผลการศึกษาเสนอแนะ แก้ไขปัญหาและอุปสรรค ในการผลิตและการตลาดโป๊ยเซี่ยน
4. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้สนใจลงทุนปลูกโป๊ยเซี่ยน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาสภาพการผลิตและการตลาดโป๊ยเขียนของสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ ประธานจัดการประกวดของสมาคมโป๊ยเขียนแห่งประเทศไทย แขวงทุ่งสองห้อง เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2539 เนื่องจากเจ้าของกิจการเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการผลิตโป๊ยเขียน มีการปรับปรุงพันธุ์ให้ได้โป๊ยเขียนพันธุ์ใหม่ ๆ สวนด้านการตลาดได้ศึกษาถึงข้อมูลข่าวสารที่ทางสวนได้รับ ตลาดซื้อขายของสวนโป๊ยเขียนในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาลักษณะพันธุ์ของโป๊ยเขียนที่ตลาดต้องการ ราคาจำหน่าย โดยเลือกทำการศึกษานพันธุ์โป๊ยเขียนที่มียอดขายสูงประเภทไม้เศรษฐกิจจำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่พันธุ์แดงอุดม พันธุ์หนึ่งในจักรวาล พันธุ์พระสยาม พันธุ์อรดา และพันธุ์ทับทิมพม่า และประเภทไม้เขียว จำนวน 5 พันธุ์ ได้แก่พันธุ์ทรัพย์ประเสริฐ พันธุ์ทรัพย์ประวิทย์ พันธุ์ดวงนฤมล พันธุ์เพชรน้ำบุศย์ และพันธุ์บุศย์น้ำทอง

นิยามศัพท์

ปลูกเลี้ยง หมายถึง การปลูกโป๊ยเขียนทั้งเพื่อเป็นงานอดิเรก และเพื่อจำหน่าย

ลูกไม้ หมายถึง โป๊ยเขียนที่ผสมพันธุ์ขึ้นใหม่โดยใช้เพศ ทั้งด้วยความตั้งใจของเจ้าของและความบังเอิญของสภาพธรรมชาติ

ลูกไม้ใหม่ หมายถึง ลูกไม้ที่เกิดขึ้นใหม่และยังไม่ได้รับการจดทะเบียนรับรองจากสมาคมโป๊ยเขียนแห่งประเทศไทย

เรือใบหรือวินเซิร์ฟ หมายถึง การขยายพันธุ์ด้วยวิธีเสียบยอดโดยใช้ใบที่มีหน่อตาโป๊ยเขียน

ไม้เศรษฐกิจ หมายถึง โป๊ยเขียนที่อยู่ในความนิยม และความต้องการของตลาด จำหน่ายในราคาที่บุคคลทั่วไปสามารถซื้อได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม้เขียว หมายถึง ไม้เถาที่มีชื่อเสียง และมีราคาสูง เพื่อนำไปขยายพันธุ์ ราคาสูงกว่าไม้เศรษฐกิจ

ตอ หมายถึง ไม้เถาพันธุ์แดงอุดม ที่ตัดกิ่งปักชำเพื่อใช้เป็นต้นตอในการขยายพันธุ์ และพร้อมที่จะนำขยายพันธุ์แล้ว

การตรวจเอกสาร

สุนทร ศรีสุนทร (2536) กล่าวถึงการปลูกไม้เถาเขียวเพื่อธุรกิจการค้าว่า ปัจจุบันใช้วิธีการอบชุบต้นที่ให้ดอกสีส้มสวยงาม ดอกโต ดอกแน่นต้น และบานทนนาน เพื่อใช้ขยายพันธุ์ให้ได้ปริมาณต้นมากเพียงพอจำหน่ายในตลาด ส่วนใหญ่ใช้วิธีเสียบยอดและปักชำ ข้อได้เปรียบของการปลูกไม้เถาเขียวเป็นอาชีพ คือ ไม้เถาเขียวมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบเสมอ สามารถมีต้นพันธุ์ใหม่ ๆ มาทดแทนต้นเก่าได้ในระยะเวลาไม่นาน การขยายพันธุ์ไม้เถาเขียวทำได้ไม่ยาก ใช้พื้นที่เพาะปลูกน้อย มีความทนทานต่อสภาพความแห้งแล้ง ใช้เวลาดูแลไม่มาก การจัดตั้งชมรม หรือกลุ่มผู้เลี้ยงไม้เถาเขียวทำให้มีการจัดประกวดแข่งขัน เกิดเป็นวงจรธุรกิจซื้อขายในราคาแพง ราคาซื้อขายในตลาดเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงมีผู้ต้องการพันธุ์ไม้เถาเขียวมาปลูกเพื่อขยายพันธุ์ต่อไป

อรดี สหวัชรินทร์ (2536) ไม้เถาเขียวเป็นไม้ประดับที่นิยมปลูกมานาน ลำต้นแข็งแรง มีหนามคล้ายต้นกระบองเพชร มียางสีขาวคล้ายน้ำมัน ใบหนา สีเขียวเข้ม ดอกมีหลากสี ชาวจีนนิยมปลูกเลี้ยงมาก่อน ถือว่าเป็นไม้มงคล ไม้เถาเขียว หมายถึง เติบโตหรือเทพเจ้าทั้ง 8 องค์ คือ หลีทิก้วย (เถาพิการ) ฮั่นจงหลี (เถาห้องสมุด) ลือทงปิน (เถาอาจารย์) ฮ้อเถียนโกว (เถาสาวสวย) อั้งเซียงจือ (เถาแก้ว) และเซ้าก๊กกู่ (เถาดำ) มีหน้าที่อวยพรวันเกิดของมวลมนุษย์ ชาวจีนถือว่าใครปลูกเลี้ยงไม้เถาเขียวจนมีดอกงามครบ 8 ดอกจะเป็นผู้โชคดี คำขายรุ่งเรือง มีวาสนาดี ถ้าเลี้ยงได้งามดอกมากจะมีวาสนาเป็นทวีคูณ ปัจจุบันมีการปรับปรุงพันธุ์ไม้เถาเขียวสามารถให้ดอกได้มากถึง 128 ดอก บางชนิดมีดอกซ้อนกัน 6 ชั้น บางชนิดมีดอกใหญ่ 1 นิ้ว นิยมปลูกเป็นไม้ประดับ ไม้กระถางตั้งหรือแขวน

ไม้ตัดกระ หรือปลูกลงดินจัดกับสวนหินได้สวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิฑูร ไทยถาวร (2538) ปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาพันธุ์เป็ยเซียน ทำให้ ดอก ลำต้น หนาม ใบ มีขนาดใหญ่ขึ้น โดยเฉพาะดอกมีการพัฒนาให้มีสีสรรหลากหลาย สวยงาม บางพันธุ์มีขนาดดอกกว้าง 7 เซนติเมตร คนจำนวนมากคุ้นเคยกับการจัดกระเช้า ดอกไม้ แจกันดอกไม้ และช่อดอกไม้ด้วยดอกกล้วยไม้ หน้าวัว กุหลาบ ลิลลี่ แต่คนที่เข้าชม งานแสดงเกษตรและอุตสาหกรรมโลก จัดโดยกรมส่งเสริมการเกษตรร่วมกับชมรมเป็ยเซียน แห่งประเทศไทย จัดประกวดเป็ยเซียนตัดดอกประเภทปักแจกัน พบว่าเป็ยเซียนเมื่อนำมา จัดช่อบักแจกันมีความสวยงามไม่แพ้ดอกไม้ชนิดอื่น หากมีการส่งเสริมและพัฒนาพันธุ์ ให้เป็ยเซียนเป็นไม้ตัดดอก มีตลาดรองรับที่แน่นอน จะสามารถนำไปสู่การผลิตในเชิงเศรษฐกิจ และขยายฐานไปสู่ตลาดการส่งออกไม้ประดับ เนื่องจากเป็ยเซียนของ ประเทศไทยมีจุดเด่น คือ ดอกโต และมีความหลากหลายของสีสรร มีลักษณะที่แปลกใหม่ ถือว่าเป็นหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตามสิ่งที่ต้องปรับปรุงในการส่งออก คือ ลักษณะความ แข็งแรงและมาตรฐานในการบรรจุหีบห่อ ปัจจุบันมีการปรับปรุงพันธุ์เพื่อทำไม้ตัดดอก และ ไม้ส่งออกโดยศูนย์ส่งเสริมและผลิตพันธุ์พืชสวนจังหวัดระยอง ทดสอบ และคัดเลือกพันธุ์ ทดลองนำไปปลูกเลี้ยงเพื่อหาพันธุ์ที่สามารถใช้ตัดดอกและบรรจุหีบห่อได้ง่าย เลขานุการ ชมรมเป็ยเซียนแห่งประเทศไทยกล่าวว่า การคัดเลือกพันธุ์เป็ยเซียนสำหรับตัดดอกควรจะมี ความยาวของก้านดอกเท่ากับตะเกียบ เพื่อสะดวกเวลาจัดใส่แจกัน กระเช้าดอกไม้ หรือ ช่อดอกไม้ จุดเด่นของเป็ยเซียนสำหรับใช้ตัดดอกคือ ความเป็นสิริมงคล หากนำ ดอกเป็ยเซียนมอบให้แก่ผู้ใด เหมือนเป็นการให้พรอันประเสริฐกับผู้รับ การนำดอกเป็ยเซียน ทำเป็นไม้ตัดดอกนอกจากปักแจกันแล้ว ยังสามารถนำมาทำเข็มกลัดติดหน้าอกสวยงาม ไม่แพ้ดอกไม้ชนิดอื่น

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

คุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ เจ้าของผู้ประกอบการ และคุณธงชัย จำนงคัตวุธ เจ้าหน้าที่ฝ่าย เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์การ คำ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผลิตและการตลาด เพื่อให้ทราบสภาพการผลิตและการตลาด ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการปลูกเลี้ยงปืเปียเขียนในเชิงการค้า และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร การเผยแพร่ของรัฐบาล วารสารจากห้องสมุดของหน่วยงานราชการ และสถาบันศึกษา เช่น ห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น รวมถึงข้อมูลจากกรมส่งเสริมการเกษตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งจากเอกสารหนังสือ วารสาร บทความต่าง ๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์มาทำการสรุป วิเคราะห์ในเชิงพรรณนาและเสนอภาพประกอบการอธิบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

สภาพทั่วไปของโป๊ยเซียน

ธรรมชาติของพืชในโลกมีอยู่มากมายหลายล้านชนิด แต่ละชนิดก็มีความแตกต่างกันออกไป บางชนิดลำต้น ใบ มีความอ่อนช้อยงดงาม บางชนิดกลมกลืนเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ บางชนิดก็มีความแข็งแกร่ง มั่นคง แต่ยังคงแฝงไว้ด้วยความงดงาม ดังเช่นโป๊ยเซียน ที่มีหนามล้อมรอบลำต้น และให้ดอกสวยงามแปลกตา

คนไทยโดยทั่วไปรู้จักโป๊ยเซียนมาช้านาน เริ่มตั้งแต่สมัยโป๊ยเซียนเป็นไม้เลื้อยดอกเล็ก จนกระทั่งวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงสายพันธุ์เป็นพืชลำต้นตรง ดอกโต แต่ก็สามารถคงความเป็นเอกลักษณ์ของโป๊ยเซียนไว้ คือ หนามแหลมและยางที่เป็นพิษ สมัยก่อนมีความเชื่อว่าหากต้องการเลี้ยงโป๊ยเซียนให้มีดอกงดงามต้องขโมยตัดกิ่งโป๊ยเซียนจากผู้อื่นมาปลูก แต่ปัจจุบันความเชื่อนี้ลดน้อยลงเนื่องจากการเลี้ยงโป๊ยเซียนเริ่มเป็นธุรกิจซื้อขายกิ่งขนาด 1 นิ้วสามารถจำหน่ายได้ถึง 100,000 บาท

โป๊ยเซียนเป็นพืชที่ปลูกง่าย ทนแล้ง สามารถเก็บน้ำไว้ตามลำต้น ใบ และราก ต้นขึ้นเป็นก้านยาวรูปเหลี่ยมบิดไปมา มียาง และหนามแหลมยาวทั่วไป ใบสีเขียวใหญ่ มีหลากสี เช่น สีเขียวสด สีเขียวแก่ สีคล้ำ สีเขียวเหลืองสีเงิน หรือสีเขียวมีนวลทอง สีเขียวอมเทา บางชนิดมีสีม่วงใต้ใบ บางชนิดใบด่างสีต่าง ๆ อยู่บนใบเดียวกันถึง 5 สี ดอกแท้สีเหลืองเล็ก ๆ ออกดอกตลอดปี ดอกมากในฤดูหนาว ดอกบานทน มีหลากสี เช่น สีขาว สีครีม สีเหลือง สีส้ม สีชมพู สีเขียว สีแดง บางชนิดมีจุดประสีต่าง ๆ บางชนิดมีครีบสีอ่อนหรือสีแก่ที่ขอบ นิยมปลูกมากในกระถาง ต้องการแสงแดด มีชื่ออื่นในภาษาไทย คือ ชาวกรุงเทพมหานครเรียกมวงภูหนาม ไม้รับแขก ชาวเชียงใหม่เรียกกระวิงระไว พระเจ้ารอบโลก หรือว่านเข็มพญาอินทร์ ชาวแม่ฮ่องสอนเรียกว่านวมเมือง (วิชัย , 2537)

โป๊ยเซียนเป็นพืชอยู่ในวงศ์ EUPHORBIACEAE อยู่ในสกุล Euphorbia มีทั้งหมดประมาณ 2,000 ชนิด พันธุ์ที่ปลูกในประเทศไทยปัจจุบันเป็นพันธุ์ดั้งเดิมซึ่งมีหลายชนิด ส่วนใหญ่คือ *Euphorbia milii* Des Moulin นอกจากนี้มีชนิดอื่นคือ *Euphorbia decaryi* Quill, เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Euphorbia didieroides M. Denis, *Euphorbia duranii* Ursch et Leandri, *Euphorbia isaloensis* Drake, *Euphorbia leandriana* P. Bolt และ *Euphorbia lophogona* Lam

สำหรับ *Euphorbia milii* Des Moulin สามารถแบ่งย่อยลงไปได้อีก คือ *Euphorbia milii* var. *belsiliana*, *Euphorbia milii* var. *bevilaniensis*, *Euphorbia milii* var. *bevilaniensis* f. *rubrostriata*, *Euphorbia milii* var. *breohi*, *Euphorbia milii* var. *hislopii*, *Euphorbia milii* var. *imperatae*, *Euphorbia milii* var. *milii*, *Euphorbia milii* var. *splendens*, *Euphorbia milii* var. *splendens* f. *platyacantha*, *Euphorbia milii* var. *fulearensis* และ *Euphorbia milii* var. *volcanii* นอกจากพันธุ์ดั้งเดิมดังกล่าว มีพันธุ์ลูกผสมมากมายซึ่งมีลักษณะทางกายภาพคล้ายคลึงกัน คือ มีหนามอยู่ล้อมรอบลำต้น และมีลำต้นสูงไม่เกิน 3 เมตร

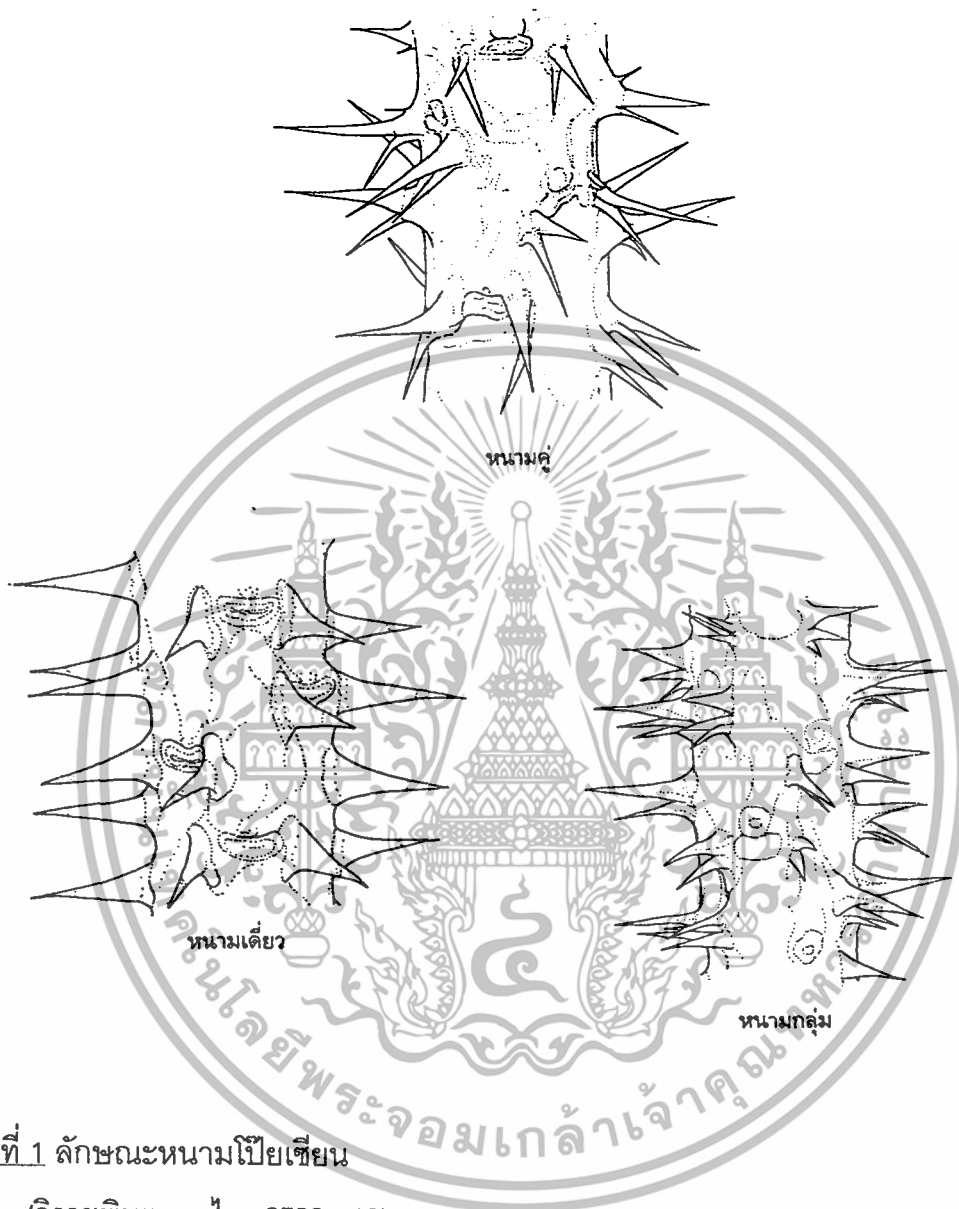
ลักษณะทั่วไปของโป๊ยเซียน

ลำต้น

ลำต้นอวบน้ำ ขนาดเล็กหรือใหญ่ขึ้นอยู่กับพันธุ์ มีหนามแหลมรอบ ๆ ต้น อายุมากเนื้อไม้จะแข็ง ไม่มีแก่น บางชนิดลำต้นตรง แข็งแรง บางชนิดแตกกิ่งเป็นพุ่ม บางชนิดเอนห้อยย้อย บิดเป็นเกลียว เป็นเหลี่ยม สี่เหลี่ยม หกเหลี่ยม ขึ้นอยู่กับพันธุ์ ลำต้นสีน้ำตาล น้ำตาลอมเหลือง น้ำตาลอมเทา น้ำตาลอมดำ และสีดำ

หนาม

ฐานมีขนาดใหญ่ ปลายแหลม หรือเรียวยาว หรือปลายโค้ง มีทั้งหนามเดี่ยว หนามคู่ หนามกลุ่ม หนามซี่สั้น หนามซี่ล่ง เรียงตัวเป็นแถวขึ้นไปตามลำต้น หรือบิดเป็นเกลียวรอบลำต้น หนามมีสีขาว น้ำตาล น้ำตาลอมเทา น้ำตาลคล้ำ สีดำ สีแดงอ่อน สีแดงอมดำ สีแสด สีเขียว (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 ลักษณะหนามเป็ยเตียน

ที่มา : (จิรายุพินและอุไร , 2538 : 13)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิ่งก้าน

แตกกิ่งก้านสาขาทางด้านข้าง

ใบ

ใบเป็นใบเดี่ยวแบน บิดเป็นคลื่น หรือโค้งอ ใบอ่อนใต้ใบมีสีแดง ลักษณะใบมีหลายรูปแบบ รูปใบพายปลายมน รูปใบหอกปลายแหลม รูปปลายใบมนโคนสอบ รูปยาวรี รูปหัวใจกลับ กลางใบมีเส้นกึ่งกลางแบ่งตลอดแนว สองข้างเส้นกึ่งกลางมีเส้นแบ่งคล้ายกระดูกขึ้นเป็นลอน (ภาพที่ 2-4)

ราก

ขยายพันธุ์โดยเพาะเมล็ด มีรากแก้ว รากแขนง และรากขนอ่อน ขยายพันธุ์โดยปักชำ ตอนกิ่ง เสียบยอดมีรากฝอย รากแขนง รากขนอ่อน

ดอก

เป็นดอกสมบูรณ์เพศ มีเกสรตัวเมียกลางดอกสีต่างกันตามชนิดพันธุ์ ส่วนล่างเป็นกระเปาะรังไข่ 3 พู เรียงเป็นวงรอบเกสรตัวผู้มีก้านเล็ก ๆ สูง 5-10 อัน เกสรตัวเมียบานก่อนเกสรตัวผู้ 3 วัน ไม่มีกลีบดอกที่แท้จริง แต่มีกลีบที่ดูคล้ายกลีบดอก (ในที่นี้เรียกกลีบดอก) 2 กลีบ มีหลายสี ออกดอกเป็นช่อ ใน 1 ช่อมีดอกย่อยเป็นคู่ 4 คู่ 8 คู่ 16 คู่ 32 คู่ หรือมากกว่า ดอกมีขนาด 1/2 นิ้ว 1 นิ้ว หรือมากกว่า ดอกมีสีแดงสด สีแดงอมชมพู สีชมพูอ่อน สีขาว สีนวล สีครีม สีเหลือง สีเหลืองอมเขียว สีเขียว สีครีมชมพู สีครีมประแดง สีขาวประชมพู

ภาพที่ 2 ลักษณะใบปียเขียน

ที่มา : (จิรายุพินและอุไร , 2538 : 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 ลักษณะปลายใบปืยเขียน
ที่มา : (จิรายุพินและอุไร , 2538 : 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 ลักษณะโคนใบใบยี่เซี่ยน
ที่มา : (จิรายุพินและอุไร , 2538 : 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดเล็ก จุดใหญ่ บางพันธุ์มีสีเข้มบริเวณรอบ ๆ กลีบดอกเป็นขีดหนา บาง สีม่วง สีคราม สีน้ำเงิน สีแดงเข้มเกือบดำ สีทอง สีเขียว สีขาวประชมพู และสีเหลือง กระจายพันธุ์ขาว เขียวเหลืองแตกต่างกันไปตามฤดู (ภาพที่ 5)

ผล

เป็นผลแบบแคปซูล (capsule) ติดผลง่าย ผลแก่เปลือกจะแตกและติดเมล็ด เมล็ดกลมค่อนข้างรี สีน้ำตาลเข้ม ขนาด 0.3-0.4 เซนติเมตร

ลักษณะใบเขียนที่ดัด

รูปลักษณะดอก

ดอกบานผืนผาย ไม่บุบงุ้ม ไม่หักงุ้ม กลีบดอกชิดสนิทกัน ดอกเรียงเป็นระเบียบ กลีบดอกหนาเนื้อกลีบแน่น ละเอียด ผิวดอกสดใส ไม่แห้งกระด้าง สีดอกชัดเจน ก้านดอกใหญ่ แข็งแรง สามารถรองรับช่อดอกให้ชูขึ้นได้ไม่แอ่นลง ความยาวของก้านดอก อยู่ใกล้เคียงกับปลายใบ เกสรดอกมีขนาดใหญ่มองเห็นได้ชัดเจนและมีสีติดกับสีดอก

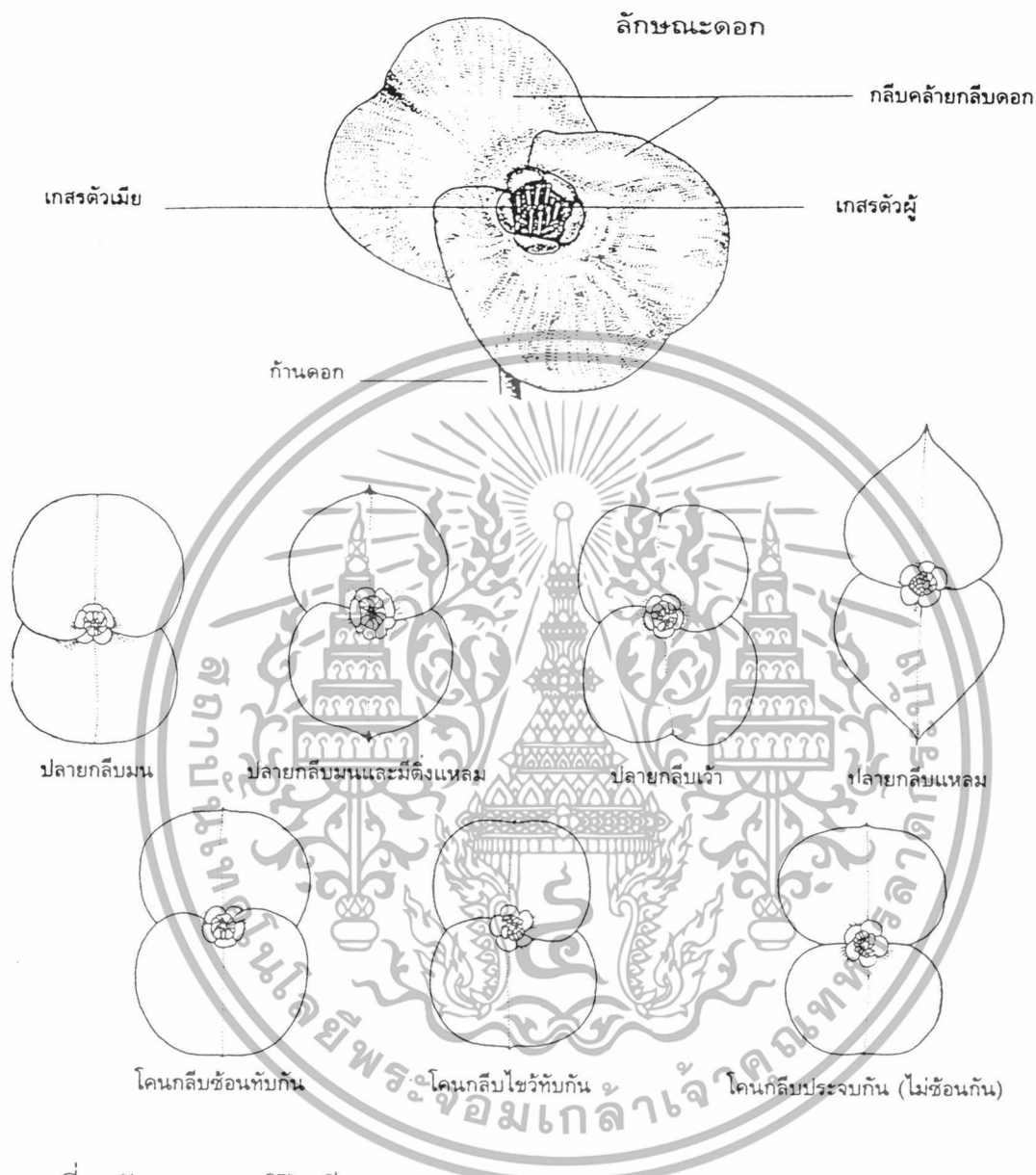
ลักษณะใบ

ใบใหญ่ หนา แข็งแรง ไม่กว้างและยาวเกินไป ผิวพรรณสดใส สีสด ไม่ทิ้งใบ ตั้งชูขึ้นทั้งใบเก่าและใบใหม่ ทำมุมกับต้นประมาณ 45 องศา

ลักษณะลำต้น

ลำต้นใหญ่แข็งแรง สามารถตั้งตัวอยู่ได้โดยไม่มีเสาค้ำ มีลักษณะเป็นลำต้น ไม่คดบิดเบี้ยว บิดงอ หรือคอดกิว ลำต้นเปล่งปลั่งมีน้ำมีนวล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 ลักษณะดอกโป๊ยเซียน

ที่มา : (จิรายุพินและอุไร , 2538 : 15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะหนาม

หนามเป็นระเบียบเรียงสวยงาม โคนหนามใหญ่ ไม่ยาวและสั้นเกินไป

ปัจจัยสำคัญในการปลูกเลี้ยงโป๊ยเซียน

ดินปลูก

เป็นดินร่วนซุย มีการระบายน้ำและอากาศดี ดินที่ใช้มีส่วนผสมของเปลือกถั่ว ถ่านแกลบ ทราย ปุ๋ยคอก ผสมกับดินขุยไผ่หรือดินใบก้ามปู

น้ำ

เป็นน้ำสะอาด ไม่เป็นกรดหรือด่าง

แสงแดด

มีความเข้มร้อยละ 70

การขยายพันธุ์

โป๊ยเซียนเป็นพืชที่ปลูกง่าย แข็งแรง ทนทานต่อสภาพความแตกต่างของอากาศได้ดี สามารถปลูกเลี้ยงได้ทุกภาคของประเทศไทย สามารถขยายพันธุ์ได้หลายวิธี คือ

การเพาะเมล็ด

คัดเลือกต้นพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ที่มีลำต้นแข็งแรง ใบใหญ่ ก้านช่อดอกใหญ่ ตั้งตรง

ไม่เอนลู่ ดอกดก สีสดใส สามารถผสมเกสรได้ 2 วิธี คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อนักศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผสมเกสรตามธรรมชาติ โดยให้แมลงช่วยผสมเกสร นำต้นพันธุ์ที่มีดอกบานพร้อมจะผสมมาวางใกล้ ๆ กัน ดอกที่พร้อมผสมพันธุ์เกสรตัวผู้ของต้นพันธุ์จะฟูใหญ่ขึ้น และมีสีสดใส เกสรตัวเมียมีน้ำเยิ้มเหนียว รอให้แมลงมาตอมเพื่อดูดน้ำหวานทิ้งไว้ 1 วัน ครอบด้วยถุงพลาสติกเจาะรูระบายอากาศ

การช่วยผสมเกสร ต้องปฏิบัติก่อน 9.00 น. โดยใช้พู่กันขนาดเล็กแตะบนเกสรตัวผู้ของต้นพ่อพันธุ์แล้วนำมาแตะบนต้นแม่พันธุ์ ครอบถุงพลาสติกเจาะรูระบายอากาศ เมื่อผสมติดกันช่อดอกของต้นแม่พันธุ์ยังสด กระเปาะรังไข่เริ่มขยายใหญ่ขึ้น เมล็ดแก่พร้อมนำขยายพันธุ์ในเวลา 3-6 วัน

จากนั้นเก็บเมล็ดในตอนเช้า สังกะจากกระเปาะรังไข่สูงขึ้นไป เปลือกหุ้มเมล็ดแห้งสีน้ำตาล เมื่อกรีดเบา ๆ ที่เปลือกหุ้มเมล็ดไม่พบยางสีขาว เมล็ดที่สามารถดีดได้ไกลมีคุณภาพดีกว่าเมล็ดที่ดีได้ในระยะใกล้ ๆ นำทรายผสมถ่านกลบไร่ต่าง (เช่นน้ำแล้ว 1 สัปดาห์) อัตราส่วน 1:1 ใส่ในกระถางหรือกระบะเพาะ กลี่ยให้เรียบ นำเมล็ดโรยห่าง ๆ กลบด้วยทรายบาง ๆ รดน้ำผสมยาป้องกันเชื้อรา เก็บในที่แสงรำไร อากาศถ่ายเทสะดวก 3-4 วัน เมล็ดจึงงอกเป็นต้นกล้า ระวังอย่าให้ดินแฉะต้นกล้าจะเน่า เมื่อต้นกล้าสูง 4-5 เซนติเมตร มีใบ 4-5 ใบ มีหนามเกิดขึ้น คัดเลือกต้นที่สมบูรณ์แข็งแรง ย้ายปลูกในกระถาง

การปักชำ

การขยายพันธุ์ด้วยวิธีปักชำจะได้เป็ยเขียนต้นใหม่ที่มีลักษณะเหมือนต้นเดิมทุกประการ มีดที่ใช้ต้องคมมาก และสะอาด การปักชำมี 2 วิธีคือ

การปักชำในดิน

งดปุ๋ยและกำจัดโรคแมลงต้นพันธุ์ที่นำมาปักชำ 15 วัน ใช้มีดที่คมและสะอาด ตัดกิ่งอายุมากกว่าหรือเท่ากับ 2 เดือน รีดใบทิ้งให้เหลือ 4-5 ใบ ล้างยางออกด้วยน้ำสะอาด ผึ่งในที่ร่มพอหมาดประมาณ 1-2 ชั่วโมง จุ่มสารเร่งราก (เซราดิคซ์ เบอร์ 1 หรือเบอร์ 2) เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งในวันเสาร์ที่รับการใช้งานเพื่อศึกษารายละเอียดก่อน เมื่ออนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รอให้แห้งนำมาปักชำ วัสดุชำประกอบด้วยทรายผสมถ่านกลบไว้ต่าง หรือขุยมะพร้าว นำกิ่งพันธุ์ที่เตรียมไว้ปักชำลึก 2-3 เซนติเมตร รดน้ำให้ชุ่มประมาณ 5-6 สัปดาห์กิ่งพันธุ์แตกรากและใบอ่อน เมื่อต้นพันธุ์แข็งแรงจึงย้ายปลูกลงในกระถางเล็ก

การปักชำในน้ำ

นำกิ่งพันธุ์ที่เตรียมไว้ รีดหนามที่โคนกิ่งออกปักชำในขวดสีชาที่สะอาด ใส่ น้ำหรือสารละลายเร่งรากความเข้มข้นต่ำ ปากขวดใหญ่กว่าเส้นผ่านศูนย์กลางของกิ่งพันธุ์ ให้โคนกิ่งจุ่มในน้ำ 1-1.5 เซนติเมตร อุดรอบปากขวดด้วยสำลีป้องกันการขยับของกิ่งพันธุ์ เก็บไว้ในที่มีแสงรำไร อากาศถ่ายเทสะดวก ประมาณ 1 สัปดาห์โคนกิ่งเริ่มแตกปมราก ย้ายปลูกลงในกระถางเล็ก

การตอน

นิยมขยายพันธุ์โป๊ยเซียนที่มีลำต้นสูง ไม่แตกกิ่ง เพื่อให้โป๊ยเซียนมีทรงพุ่มที่สวยงามขึ้น มีขั้นตอนดังนี้

1. นำกิ่งพันธุ์ที่เตรียมไว้บากเป็นรูปปากฉลามให้รอยตัดฉากอยู่ด้านบน ลึกครึ่งหนึ่งของเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น ยาว 1-1.5 เซนติเมตร รีดหนามบริเวณปากแผลออกทิ้งให้แผลแห้ง 1 สัปดาห์ (ภาพที่ 6)
2. หุ้มแผลด้วยขุยมะพร้าวสะอาดแช่น้ำพอชื้น หุ้มบริเวณแผลให้มิด หุ้มด้วยถุงพลาสติกมัดด้วยเชือกทั้งด้านบนและล่างให้แน่น ประมาณ 1-2 เดือนเมื่อรากสีขาวโผล่จากขุยมะพร้าวย้ายปลูกลง (ภาพที่ 7)
3. ย้ายปลูกลงเมื่อมองเห็นรากโป๊ยเซียน ตัดกิ่งพันธุ์ที่ตอนไว้แก่ถุงพลาสติก ออก ระวังไม่ให้ขุยมะพร้าวหลุดจากกัน แล้วนำไปปลูกลงในกระถางเล็ก รดน้ำพอประมาณ เก็บในที่ร่ม 2-3 วันแรกของการปลูกลง วิธีนี้ไม่ควรปฏิบัติในฤดูฝน

ภาพที่ 6 การบากลำต้นเปียเขียนเพื่อตอน

ที่มา : (จิรายุพินและอุไร , 2538 : 20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 การหุ้มแผลวิธีโบราณ

ที่มา : (จรรยาพินและอุไร , 2538 : 20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดพระพลโบสถ์การบวช
สำนักแม่โขงพระจอมเกล้า
เจ้าคุณเทพพรหมคุณ

การเสียบยอด

มีขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมต้นตอและกิ่งพันธุ์ งดให้น้ำต้นตอ 7 วันเพื่อป้องกันการเกิดเชื้อรา เลือกกิ่งพันธุ์ที่มีขนาดใกล้เคียงหรือเล็กกว่าต้นตอเล็กน้อย

2. วิธีการเสียบยอด นำต้นตอที่เตรียมไว้ตัดยอดให้มีตอสูงจากดินประมาณ 5 เซนติเมตร ใช้มีดผ่ากลางให้ลึก 2 เซนติเมตรเป็นรูปปากฉลาม ตัดกิ่งพันธุ์ให้ยาว 3-5 เซนติเมตร ใช้มีดคม ๆ ปาดโคนกิ่งให้เป็นรูปลิ้มโดยปาดให้แผลเล็กกว่าต้นตอ รีดหนามของต้นตอและกิ่งพันธุ์บริเวณใกล้บาดแผลออก นำกิ่งพันธุ์เสียบลงบนต้นตอ พันทับด้วยพลาสติกใส ให้เนื้อเยื่อของต้นตอและกิ่งพันธุ์แนบสนิทกันมากที่สุด คลุมด้วยพลาสติกใส มัดปากถุงให้แน่น เปิดปากถุงที่ละน้อยเมื่อครบกำหนด 5-10 วัน นำไว้ที่แสงรำไร อากาศถ่ายเทสะดวก ไม่มีลมโกรก รดน้ำที่ละน้อยอย่าให้โดนแผล เมื่อแตกใบใหม่แผลเชื่อมสนิท จึงแกะพลาสติกใสออก (ภาพที่ 8-10)

การตัดแต่งกิ่ง

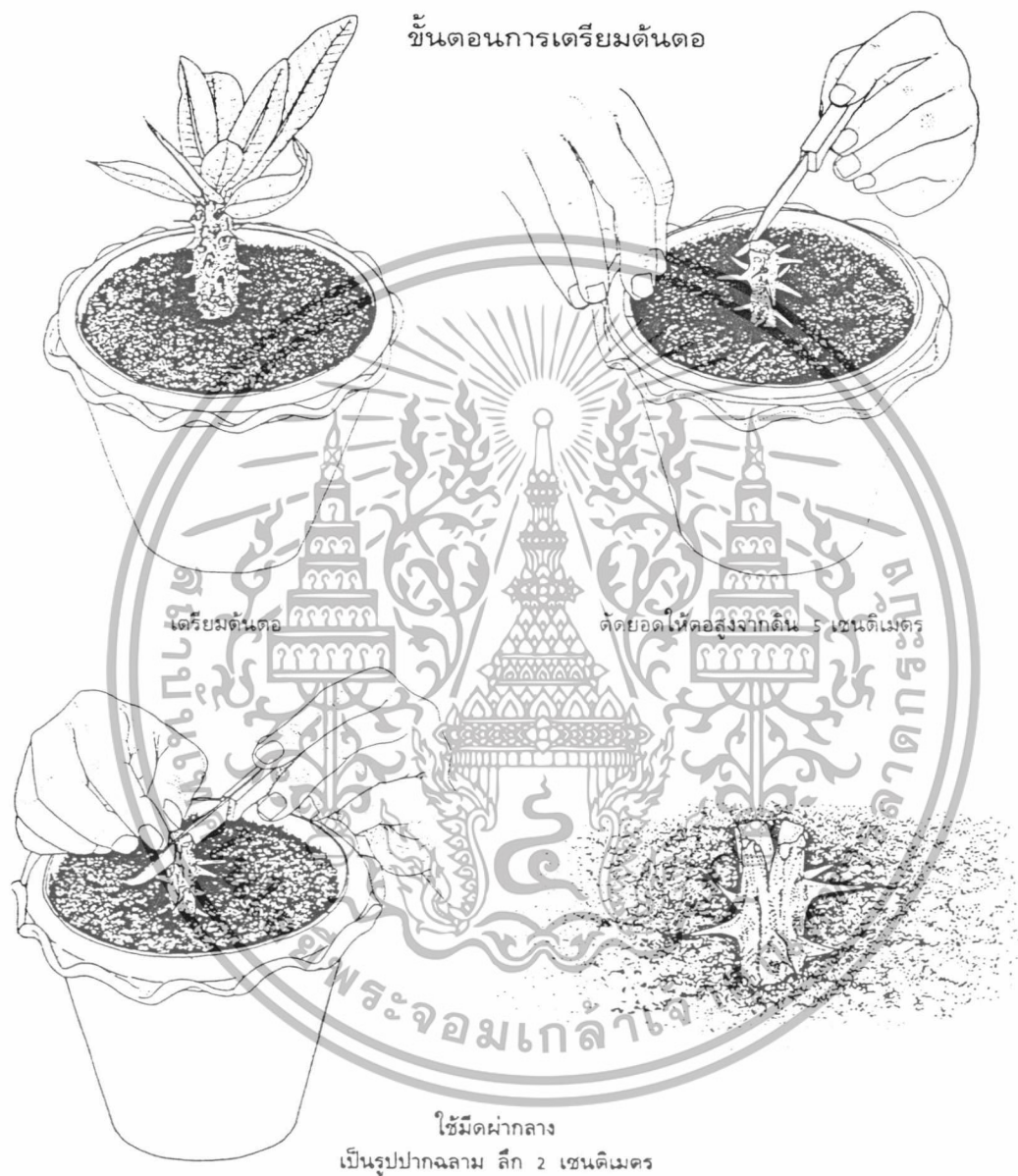
ตัดแต่งกิ่งใบยี่เซียนที่มีทรงพุ่มหนาแน่น ให้โปร่ง เพื่อป้องกันโรคและแมลง อากาศถ่ายเทสะดวก ตัดยอดใบยี่เซียนที่มีลำต้นสูงชูด เพื่อให้โคนต้นแตกกิ่งแขนง หลังตัดใช้ปูนแดงผสมกับยาป้องกันเชื้อราทาบริเวณบาดแผล ป้องกันการเข้าทำลายของเชื้อโรค

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการเตรียมกิ่งพันธุ์

ที่มา : (จิรายุพินและอุไร , 2538 : 22)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 ขั้นตอนการเตรียมต้นตอ

ที่มา : (จิรายุพินและอุไร , 2538 : 21)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 ขั้นตอนการเสียบยอด

ที่มา : (จิรายุพินและอุไร , 2538 : 23)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรคและแมลงศัตรู

โรคเน่า

พบมากในฤดูฝน เกิดจากการรดน้ำตอนเย็นเปียกดอกมาก น้ำค้างบนดอก ทำให้เกิดเชื้อราสีดำที่เกสรดอกรวดเร็ว และสามารถลุกลามไปยังก้านช่อดอกสู่ท่อลำเลียงที่ลำต้น ใบเหี่ยว ไม่แตกยอดและเน่าจากบริเวณโคนขึ้นไปถึงปลายยอด

โรคใบจุด

เกิดจากเชื้อรา ระบาดในฤดูฝน เมื่อมีฝนตกติดต่อกัน ไม่มีแดด ดอกเล็กลง บริเวณใบมีจุดสีเหลืองในระยะแรก ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและในที่สุดใบขาดบริเวณกลางใบ ทำให้พื้นที่ในการสังเคราะห์แสงน้อยลง

โรคใบไหม้

พบมากในฤดูร้อนและฤดูหนาว เนื่องจากแสงแดดจัด บริเวณแผ่นใบมีสีน้ำตาลถึงน้ำตาลเข้มกระจายวงกว้างแต่ไม่ครอบคลุมทั้งแผ่น

แมลงศัตรูอื่น ๆ

แมลงศัตรูของโป๊ยเซียนได้แก่

1. หนอนเจาะสมอฝ้าย (American-ball Worm) กินใบ ดอก และปลายยอด
2. เพลี้ยแป้ง (Mealy Bug) ระบาดมากในฤดูร้อนและฤดูหนาว มีขนาด 0.3-0.4 เซนติเมตร มีขนสีขาวปกคลุมลำตัว มีมดเป็นพาหะ เพลี้ยแป้งดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณยอดใบอ่อน ทำให้ใบหงิกงอ ชะงักการเจริญเติบโต ขยับถ่ายของเสียออกจากลำตัวเป็นของหวาน

3. เพลี้ยไฟ (Thrip) และไรแดง (Red Spider Mite) มีขนาดเล็กเท่าปลายเข็ม หมุดดูดน้ำเลี้ยงใบยอดอ่อนและดอก ทำให้ใบดอกเสียรูป หงิกงอ ไม่คลี่ออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับบริการวิชาการเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ไส้เดือนฝอย (Nematoda) เป็นหนอนตัวกลมอาศัยอยู่ในดิน มีลำตัวสีแดงคล้ำคล้ายไส้เดือนดิน จะะปลายรากเข้าสู่ระบบลำเลียง ทำให้รากเป็นปุ่มปม

การป้องกันกำจัดแมลงศัตรู

1. โรคเน่า โรคใบจุดชนิดพ่นยาป้องกันเชื้อรา ออโทไซด์ (Orthoside) ทุก 3 วัน เก็บดอกและใบแห้งทิ้ง
2. รักษาความชื้นในอากาศโดยการพ่นน้ำในอากาศช่วงบ่าย เพื่อป้องกันโรคใบไหม้
3. หนอนเจาะสมอฝ้ายป้องกันโดยการจับตัวหนอนทิ้ง ไม่ควรใช้ยาฆ่าแมลง เพราะจะทำให้แมลงที่ช่วยผสมพันธุ์ตาย
4. เพลี้ยไฟ เพลี้ยแป้ง และไรแดง พ่นยาป้องกันประเภทดูดซึม เซวิน (Sevin) หรือเอส-85 (S-85) อะโซดริน (Azodrin) ตามอัตราที่ระบุ ไม่ควรใช้ความเข้มข้นสูง ๆ สำหรับเพลี้ยไฟและไรแดงถ้าระบาดมากตัดกิ่งเผาทิ้ง
5. ไส้เดือนฝอย ใช้อะโซดริน (Azodrin) ฉีดพ่นสลับกับไดโคลวิน (Dicholvin) ทุก ๆ 3 วัน หรือเปลี่ยนดินปลูกนำดินเดิมไปอบฆ่าเชื้อ หากมีการระบาดมากใช้ฟูราดาน (Furadan) หรือเทมิก (Temik) โรยก่อนหลุมก่อนปลูก
6. ตกแต่งทรงพุ่มเสมอ ไม่ให้เป็นแหล่งสะสมโรคแมลง

แนะนำไฝยเขียนแฉงหรือกำแพงเมืองจิ้น

ไฝยเขียนแฉง หรือกำแพงเมืองจิ้น เป็นไฝยเขียนชนิดหนึ่งเกิดจากการกลายพันธุ์โดยการแยกตัวของเซลล์ และการเพิ่มตัวของโครโมโซม ที่ส่วนยอดของลำต้น โดยเจริญทางด้านข้างทั้ง 2 ส่วนของส่วนยอด เกิดในไฝยเขียนที่มีความสมบูรณ์มากจนผิดปกติของพันธุ์ ใบอ่อนของส่วนยอดเกิดจากการแยกตัวของเซลล์เพิ่มเป็นทวีคูณ เกิดเป็นลำต้นลักษณะแบน ๆ เจริญออกทางด้านข้างของลำต้น (ประเสริฐ , 2539) บางชนิดเกิดจากไฝยเขียนทั่วไป คือ แรกเริ่มลำต้นตรงต่อมากลายพันธุ์เป็นแฉง บางชนิดได้จากการเพาะเมล็ด ที่เกิดจากการกลายพันธุ์ของต้นพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ ที่ไม่ใช่กำแพงเมืองจิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการแข่งขันเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเห็น ไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ประวิทย์ , 2540) ใบมีขนาดเล็ก และสามารถถอดดอกและขยายพันธุ์ได้เช่นเดียวกับ ใบบิเบียเซียนโดยทั่วไป โดยส่วนใหญ่จะใช้การขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเสียบยอด โดยตัดแต่งของ กำแพงเมืองจีนให้มีขนาดพอดีกับรูปตัววี ของต้นตอ พันทับด้วยพลาสติกใสให้แน่น เพื่อให้ เนื้อเยื่อติดติดกัน จากนั้นปฏิบัติเช่นเดียวกับการขยายพันธุ์ใบบิเบียเซียนทั่วไป สาเหตุที่เรียก กำแพงเมืองจีน เนื่องจากลำต้นมีลักษณะเป็นแผง และคดเคี้ยวไปตามธรรมชาติ คล้าย กำแพงเมืองจีน จึงนิยมเรียกโดยทั่วไปว่า กำแพงเมืองจีน แต่โดยส่วนใหญ่จะนิยมตั้งชื่อที่ เป็นสิริมงคล เช่น กำแพงทอง กำแพงเศรษฐี บางท่านนิยมตั้งชื่อตามจินตนาการที่มองเห็น เช่น นกกระจอกเทศ มังกร เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

สมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย

สภาพทั่วไปของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย

สมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย ได้รับการจดทะเบียนวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2536 โดยพลตำรวจตรีประยุทธ์ ศุภจริยวัตร ผู้บังคับการตำรวจสันติบาล 2 มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ วัดบัวแก้วศรีทธาธรรม เลขที่ 14 หมู่ที่ 2 ตำบลทรายทองดินชอยเข้าวัดบัวแก้ว ถนนนิมิตรใหม่ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร สถานที่ทำการของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ 74/1 หมู่ 1 ซอยแจ้งวัฒนะ 14 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10210

วัตถุประสงค์ของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย

1. อนุรักษ์พันธุ์โป๊ยเซียน
2. ส่งเสริมให้สมาชิกและบุคคลทั่วไปเพาะเลี้ยงพันธุ์โป๊ยเซียน
3. ส่งเสริมให้สมาชิกปรับปรุงพันธุ์โป๊ยเซียน เพื่อให้ได้โป๊ยเซียนพันธุ์ใหม่ที่ดีขึ้น
4. เผยแพร่ความรู้การเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์ให้กับสมาชิกและบุคคลทั่วไป
5. สนับสนุนส่งเสริมให้สมาชิก และผู้เพาะเลี้ยงโป๊ยเซียนซื้อขายแลกเปลี่ยน

ซึ่งกันและกัน

6. ส่งเสริมและสนับสนุนให้การผลิตต้นโป๊ยเซียนให้กับสมาชิกเพื่อการส่งออก

รายได้ของสมาคมฯ ได้จากการสมัครเป็นสมาชิกท่านละ 100 บาท และค่าลงทะเบียน 20 บาท นอกจากนี้ได้รับบริจาคจากบุคคลทั่วไป สมาคมโป๊ยเซียนจัดการประกวดโป๊ยเซียน โดยร่วมมือกับเจ้าภาพผู้มาขึ้นเรื่องต้องการจัดการประกวด และเจ้าภาพจะรับภาระค่าใช้จ่ายในการจัดการประกวดทั้งหมด และจัดการประกวดในนามของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย ปีละ 1 ครั้ง ภายในงานประกวดโป๊ยเซียนจะมีการโชว์ต้นโป๊ยเซียนที่เข้าแข่งขันและรวมไปถึงโป๊ยเซียนของสมาชิกสมาคมฯ เพื่อให้ประชาชนทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เข้าชมเว็บไซต์ที่มีสายพันธุ์แปลกใหม่ และมีการจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ทางด้านการผลิตป๊อปปี้เซียน

การเป็นสมาชิกของสมาคมป๊อปปี้เซียนแห่งประเทศไทย

แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. สมาชิกสามัญ ได้แก่ ผู้เพาะเลี้ยงป๊อปปี้เซียนทั่วไป
2. สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้มีอุปการะคุณแก่สมาชิกซึ่งคณะกรรมการลงมติให้เชิญเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมฯ

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพ

1. ตาย
2. ลาออก โดยยื่นหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการ และคณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ และสมาชิกผู้นั้นได้ชำระหนี้สินที่ยังติดค้างอยู่กับสมาคมฯ
3. ขาดคุณสมบัติสมาชิก
4. ที่ประชุมใหญ่ของสมาคมฯหรือคณะกรรมการได้พิจารณาลงมติให้ลบชื่อออกจากทะเบียนเนื่องจากประพฤติไม่เหมาะสมมาสู่สมาคมฯ

การดำเนินกิจการของสมาคมป๊อปปี้เซียนแห่งประเทศไทย

การบริหารกิจการของสมาคมฯ ประกอบไปด้วย คณะกรรมการบริหารงานอย่างน้อย 8 คน อย่างมากไม่เกิน 25 คน คณะกรรมการได้จากการเลือกตั้งของที่ประชุมใหญ่ของสมาคมฯ ตำแหน่งนายก 1 ตำแหน่ง อุปนายก 2 ตำแหน่งได้จากการเลือกตั้งของคณะกรรมการที่ได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่ ตำแหน่งกรรมการในตำแหน่งอื่น ๆ ได้รับการแต่งตั้งโดยนายก ได้แก่ เลขานุการ เหรัญญิก ปฏิคม นายทะเบียน ประชาสัมพันธ์ และกรรมการตำแหน่งอื่น ๆ ซึ่งคณะกรรมการเห็นสมควรกำหนดขึ้น โดยเมื่อรวมคณะกรรมการทั้งหมดต้องไม่เกิน 25 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการอยู่ในตำแหน่งคราวละ 1 ปี จึงเลือกตั้งและจดทะเบียน คณะกรรมการชุดใหม่ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อจากคณะกรรมการชุดเดิม โดยส่งมอบงาน ระหว่างคณะกรรมการชุดเก่าและชุดใหม่ ภายในระยะเวลา 30 วัน นับตั้งแต่คณะกรรมการ ชุดใหม่ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนจากทางราชการ ในกรณีกรรมการชุดใหม่ยังมิได้รับ อนุญาตให้จดทะเบียน ให้คณะกรรมการชุดเก่าปฏิบัติหน้าที่แทน จนกว่าคณะกรรมการ ชุดใหม่จะได้รับอนุญาตให้จดทะเบียน

สมาคมปิ๊ยเซียนแห่งประเทศไทย บริหารงานในรูปแบบประชาธิปไตย โดย กำหนดหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งดังนี้

1. นายกสมาคมฯ ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าในการบริหารงานของสมาคมฯ เป็น ผู้แทนในการติดต่อกับบุคคลภายนอก และทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม คณะกรรมการ และการประชุมใหญ่ของสมาคมฯ พิจารณาและตัดสินใจตามที่คณะกรรมการได้ทำการ ตกลงและตัดสินใจ
2. อุปนายก ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการบริหารกิจการของสมาคมฯ ปฏิบัติ หน้าที่ตามที่นายกฯ ได้มอบหมาย และปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่นายกฯ ไม่สามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้ โดยปฏิบัติตามตำแหน่งผู้กระทำแทน
3. เลขานุการ ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการของสมาคมฯ ทั้งหมด เป็น หัวหน้าเจ้าหน้าที่ของสมาคมฯ ในการปฏิบัติกิจการของสมาคมฯ และปฏิบัติตามคำสั่งของ นายกตลอดจนทำหน้าที่เลขานุการในการประชุมต่าง ๆ ของสมาคมฯ
4. เภรัญญิก มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินทั้งหมดของสมาคมฯ เป็นผู้จัดทำบัญชี รายรับ รายจ่าย บัญชีงบดุลของสมาคมฯ และเก็บเอกสารต่าง ๆ ของสมาคมฯ เพื่อ ตรวจสอบ
5. ปฏิคม มีหน้าที่ในการให้การต้อนรับแขกของสมาคมฯ เป็นหัวหน้าในการ จัดเตรียมสถานที่ของสมาคมฯ และจัดเตรียมสถานที่ประชุมต่าง ๆ ของสมาคมฯ
6. นายทะเบียน มีหน้าที่เกี่ยวกับทะเบียนสมาชิกทั้งหมดของสมาคมฯ ประสานงานกับเภรัญญิกในการเรียกเก็บเงินค่าบำรุงจากสมาชิก
7. ประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่เผยแพร่กิจการและชื่อเสียงเกียรติคุณของสมาคมฯ ให้สมาชิกและบุคคลทั่วไปให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย

กิจกรรมที่สำคัญของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย คือ จัดการประกวดโป๊ยเซียน เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกและบุคคลทั่วไปเพาะเลี้ยงโป๊ยเซียน มีการปรับปรุงพันธุ์โป๊ยเซียนให้ได้พันธุ์ใหม่ที่ดียิ่งขึ้น เผยแพร่ความรู้ทางด้านการผลิตโป๊ยเซียน และสนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างสมาชิก และซื้อขายแลกเปลี่ยนโป๊ยเซียน (ภาพที่ 11-12)

ประเภทของการจัดการประกวดแบ่งเป็น 8 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทโป๊ยเซียนดาวรุ่ง (ความสูงไม่เกิน 15 นิ้ว วัดจากพื้นที่ตั้งกระถางถึงยอดของลำต้น ดอกไม่เกิน 7 ดอก)
2. ประเภทโป๊ยเซียนลูกไม้ใหม่ ยังไม่ตัดกิ่ง มีรากแก้ว
3. ประเภทโป๊ยเซียนลูกไม้ใหม่ ตัดกิ่งแล้ว มีรากแก้ว
4. ประเภทโป๊ยเซียนเดี่ยว (มีกิ่งที่มีความยาวไม่เกิน 3 นิ้ว)
5. ประเภทโป๊ยเซียน 8 ดอกใหญ่
6. ประเภทโป๊ยเซียน 16 ดอกใหญ่
7. ประเภทโป๊ยเซียนพุ่ม
8. ประเภทโป๊ยเซียนแผง หรือ กำแพงเมืองจีน

ทำการตัดสินโดยคณะกรรมการของสมาคมฯ ส่วนรางวัลที่ได้รับเจ้าภาพผู้จัดงานเป็นผู้กำหนด หากไม่ได้กำหนดไว้ทางสมาคมฯจะเป็นผู้กำหนดโดยให้ทุนของเจ้าภาพผู้จัดงาน ซึ่งรางวัลจะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของเจ้าภาพ การตัดสินของคณะกรรมการถือว่าเป็นเด็ดขาด และจะทำการคืนโป๊ยเซียนที่ส่งเข้าประกวด หลังจากที่คณะกรรมการได้ตัดสินเรียบร้อยแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 กิจกรรมของสมาคมนักเลี้ยงผึ้งแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 การประชาสัมพันธ์การจัดการประกวดปิยเซียนของสมาคมปิยเซียนแห่งประเทศไทย

ลักษณะมาตรฐานปิยเซียนที่ดี ของสมาคมปิยเซียนแห่งประเทศไทย

ลำต้น

1. ลำต้นขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 นิ้วขึ้นไป
2. ข้อห่างกันประมาณ 1-1.5 เซนติเมตร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของลำต้น
3. ลำต้นตั้งตรง ไม่คอดกิว สมบูรณ์เสมอตามสภาพ

หนาม

1. หนามเรียงเป็นระเบียบ
2. ความยาวของหนามใกล้เคียงกับความยาวระหว่างข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบ

1. สมบูรณ์ได้สัดส่วน
2. ทำมุมประมาณ 45 องศา กับลำต้น (ส่วนยอด)
3. ใบหนาแข็งแรง

ก้านดอก

1. ก้านดอกใหญ่แข็งแรง ตั้งทำมุมประมาณ 45 องศา กับลำต้น (ส่วนยอด)
2. ชูดอกเสมอปลายใบ หรือพันใบเล็กน้อย หรือเสมอพุ่มใบหรือพันพุ่มใบ

เล็กน้อยดอก

1. ดอกเรียงเป็นระเบียบ กลีบดอกหนาแข็งแรง บานเปิดเกสรเด่นชัด กลีบดอกผิวด้านในเรียบหรือขรุขระ
2. สีชัดเจน
3. มีดอกเป็นสีที่เกิดขึ้นใหม่สวยงาม หรือเป็นสีที่หาได้ยากจะพิจารณาเป็นพิเศษ
4. จำนวนช่อดอกมากกว่า จะได้คะแนนมากกว่า

ความสมบูรณ์และมีส่วน

1. จะต้องมีความสมบูรณ์สม่ำเสมอ
2. ส่วนที่มีใบอย่างน้อยต้องมีความยาว 1/3 ของความสูงของลำต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

สภาพการผลิตปิยะเขียนของสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

สภาพทั่วไปของสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

สถานที่ตั้ง

สวนปิยะเขียนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ ตั้งอยู่ที่ 74/1 หมู่ 1 ซอยแจ้งวัฒนะ 14 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10210 และเป็นสถานที่ทำการของสมาคมปิยะเขียนแห่งประเทศไทย (ภาพที่ 13)

สภาพทางกายภาพ

ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ ลมโกรก ไม่มีต้นไม้บังแสงแดด เป็นสภาพทางกายภาพที่ปิยะเขียนต้องการ

สถานที่ใกล้เคียง

1. ห้างสรรพสินค้า บิ๊กซี ใช้เวลาเดินทางจากสวน ฯ ประมาณ 5 นาที
2. โรงพยาบาลมงกุฎวัฒนะ ใช้เวลาเดินทางจากสวน ฯ ประมาณ 5 นาที
3. ห้างสรรพสินค้าหลักสี่พลาซ่า ใช้เวลาเดินทางจากสวน ฯ ประมาณ 15 นาที
4. สถานีรถไฟหลักสี่ ใช้เวลาเดินทางจากสวน ฯ ประมาณ 20 นาที
5. ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลลาดพร้าว ใช้เวลาเดินทางจากสวน ฯ ประมาณ 30 นาที
6. สถานีขนส่งสายเหนือและสายตะวันออกเฉียงเหนือ (หมอชิตเก่า) ใช้เวลาเดินทางจากสวน ฯ ประมาณ 35 นาที
7. ตลาดนัดสวนจตุจักร ใช้เวลาเดินทางจากสวน ฯ ประมาณ 45 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 ที่ทำการสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทยตั้งอยู่ในบริเวณสวนโป๊ยเซียน
คุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

ประวัติของสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

คุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด หลังจากจบการศึกษาจาก
ช่างกลปทุมวัน ได้เดินทางไปศึกษาต่อด้านเครื่องยนต์ที่ประเทศอังกฤษ สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปัจจุบันกำลังศึกษาต่อปริญญาโท
ด้านวิจัยและวางแผนสังคมที่ วิทยาลัยบัณฑิตสกลนคร ดำรงตำแหน่งทางด้านการเมือง
ธุรกิจ และตำแหน่งทางด้านสังคม สาธารณะประโยชน์มากมาย ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์
จตุรภรณ์ช้างเผือก ด้วยความสนใจและรักธรรมชาติ จึงเลี้ยงกล้วยไม้เป็นเวลา 30 ปี
บนพื้นที่ 9 ไร่ ภายหลังได้ปรับพื้นที่เป็นที่อยู่อาศัย จึงรื้อเรือนกล้วยไม้เลี้ยงโกสนตาม
สมัยนิยม ในปี พ.ศ. 2535 ได้รับโป๊ยเซียนเป็นของขวัญวันเกิด จึงเกิดความสนใจ เนื่องจาก
โป๊ยเซียนเป็นพืชที่เลี้ยงง่าย อดทน ให้ดอกตลอดปี และมี ดอกขนาดใหญ่ มีการผสมพันธุ์
ทำให้เกิดลูกไม้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ แรกเริ่มซื้อโป๊ยเซียนมาปลูกเลี้ยงเพื่อความเพลิดเพลิน
เฝ้าดูการเติบโตของต้นไม้นั้น ๆ ไม่ว่ากรณิดอกทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 2 กระบะรถยนต์ จำนวนเงินประมาณ 20,000 บาทจากนั้นมีเพื่อนสนใจซื้อจึงขยายกิจการจากการปลูกเลี้ยงเพื่อความเพลิดเพลินเป็นธุรกิจการปลูกเลี้ยงเพื่อจำหน่าย มีผู้เสนอให้จัดตั้งสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย จึงรับหน้าที่เป็นประธานจัดการประกวดและใช้สถานที่ของสวน เป็นสถานที่ทำการของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย

สวนโป๊ยเซียนของคุณประวิทย์ เริ่มดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 มีพื้นที่ของสวนทั้งหมด 9 ไร่ พื้นที่แบ่งเป็นส่วนของสวนโป๊ยเซียน บ้านพักที่อยู่อาศัย สวนสัตว์ และที่จอดรถ จำหน่ายโป๊ยเซียนให้แก่ผู้ซื้อทุกรายในราคาขายส่ง และสนับสนุนส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ทางการผลิตโป๊ยเซียนทั้งในนามของสวน และของสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย นอกจากโป๊ยเซียนแล้ว คุณประวิทย์ ยังสนใจปลูกต้นไม้ชนิดอื่น เช่น ดอกหน้าวัว ต้นปาล์ม ดอกกล้วยไม้ ฯลฯ โป๊ยเซียนที่มีชื่อเสียงซึ่งเกิดจากสวนคุณประวิทย์ได้แก่ ทรัพย์ประเสริฐ สักเกาทอง อังเป่า เทพเทวี่ เจ้าพ่อ ป.ต.อ. กุหลาบทิพย์ ทับทิมพม่า กุสสตรี ดาวารวรรณ และเครือมณี นอกจากนี้ยังมีลูกไม้ใหม่ คือ เพชรน้ำบุศย์ บุศย์น้ำทอง และทรัพย์ประวิทย์

การดำเนินงานของสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

การลงทุน

สวนโป๊ยเซียนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ ปลูกเลี้ยงโป๊ยเซียนเพื่อจำหน่ายบนพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 5 ไร่ ดินที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงโป๊ยเซียนคือดินก้ามปู ผสมด้วยกากมะพร้าว จัดซื้อดินและกากมะพร้าวจากผู้จำหน่าย ซึ่งเข้ามาติดต่อจำหน่าย โดยทางสวนจะซื้อไว้เป็นจำนวนมากพอที่จะแบ่งจำหน่ายให้แก่ลูกค้าได้ ส่วนกระถางสามารถหาซื้อได้จากร้านค้าทั่วไป กระถางที่ใช้ประกอบด้วย กระถางพลาสติกขนาด 4 นิ้ว และ 6 นิ้ว กระถางกระเบื้องขนาดตั้งแต่ 6 นิ้วขึ้นไป ต้นพันธุ์ที่ใช้ในการผลิตขยายพันธุ์จำหน่ายบางพันธุ์ได้จากการเพาะเมล็ดของทางสวน เช่น ทรัพย์ประเสริฐ ทรัพย์ประวิทย์ และบางพันธุ์ได้จากการซื้อลิขสิทธิ์จากเจ้าของเดิม มีทั้งที่ไม่ได้นำมาจดทะเบียน โดยใช้ชื่อเดิมที่เจ้าของตั้ง และ นำมาจดทะเบียนกับสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย เช่น เพชรน้ำบุศย์ บุศย์น้ำทอง เทิดถลาง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นต้น โรงเรือนที่ใช้เป็นโรงเรือนเก่าที่ดัดแปลงมาจากโรงเรือนกล้วยไม้เดิมของคุณประวิทย์ มีชั้นยกระดับเพื่อวางโปียเซียน พื้นโรงเรือนใช้แผ่นปูนขนาด 100 X 50 เซนติเมตร ปูในแนวทางเดินเพื่อป้องกันพื้นแฉะจากการรดน้ำ เนื่องจากโปียเซียนเป็นพืชที่ไม่ต้องการการเอาใจใส่ดูแลเป็นพิเศษ ทนแล้งได้ดี โรงเรือนโปียเซียนจึงเป็นลักษณะโล่ง อุปกรณ์ที่ใช้มีเพียงเสาและซาแลนพรางแสงแดด เพื่อป้องกันโรคใบไหม้ของโปียเซียน (ภาพที่ 14-15)

ที่ดิน

ที่ดินทั้งหมดรวม 9 ไร่ แบ่งพื้นที่ออกเป็นส่วนของที่จัดรด สวนสัตว์ บ้านพักที่อยู่อาศัย และสวนโปียเซียน

ภาพที่ 14 ดินก้ามปู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 กากมะพร้าว

แรงงาน

แรงงานจ้างทั้งหมด 6 คน ปฏิบัติงานในทุกกิจกรรมที่มีอยู่ โดยแบ่งหน้าที่ตามตำแหน่งหน้าที่ที่มีอยู่ในสวน คือ การเพาะชำต้นตอ การปักชำไผ่เขียน การเสียบยอดไผ่เขียน การใส่ปุ๋ย การใส่ยากันเชื้อรา และการรดน้ำไผ่เขียน โดยการทำงานทั้งหมดอยู่ภายใต้ความดูแลของ คุณธงชัย จำนงค์วุธ เจ้าหน้าที่การผลิตและการตลาด

การประกอบการ

ลักษณะการประกอบการเป็นการประกอบการเจ้าของคนเดียว คือคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ และมีคุณธงชัย จำนงค์วุธ ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่ด้านการผลิตและการตลาด ดูแลด้านการผลิตและการตลาดของสวน ไผ่เขียนที่มีราคาไม่เกิน 100 บาทจะใช้การผลิตด้วยการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปักชำ โดยเฉลี่ยวันละ 500 ต้น ใบบีเยียนที่มีราคา 100-300 บาทใช้วิธีการผลิตด้วยการเสียบยอดโดยใช้กิ่ง โดยเฉลี่ยวันละ 200-300 ต้น ใบบีเยียนที่มีราคาตั้งแต่ 300 บาทขึ้นไปใช้วิธีการผลิตโดยการ ใช้ใบ เรือใบ หรือวินเทิร์ฟ โดยเฉลี่ยวันละ 50-100 ต้น หรือผลิตในกรณีมีคำสั่งซื้อจากลูกค้า การผลิตใบบีเยียนเพื่อให้ได้ลูกไม้ใหม่ ๆ ใช้วิธีอาศัยแมลงเป็นตัวผสมเกสรแล้วนำเมล็ดที่ได้มาเพาะ เมื่อได้ลูกไม้ใหม่ที่โตสมบูรณ์เต็มที่ที่สามารถบันทึกลักษณะทางกายภาพได้ครบสมบูรณ์จึงนำจดทะเบียนกับสมาคมใบบีเยียนแห่งประเทศไทย นำลูกไม้ใหม่ส่งเข้าประกวดบ้างเพื่อเป็นการแนะนำให้แก่ประชาชนทั่วไปได้รู้จัก จากนั้นนำขยายพันธุ์เพื่อจำหน่ายต่อไป การจำหน่ายใบบีเยียนของสวนเปิดโอกาสให้ลูกค้าเข้าชมสวนได้อย่างอิสระ ลูกค้าสามารถเลือกซื้อใบบีเยียนโดยมีคุณธงชัย จำนงค์วุธ ช่วยดูแลแนะนำและป้องกันการหยิบลูกไม้ใหม่ ๆ และต้นใบบีเยียนที่เป็นโรคที่ยังไม่ได้นำแยกออก ซึ่งปกติใบบีเยียนที่เป็นโรคจะนำแยกออกจากกลุ่มเพื่อป้องกันการติดโรค นอกจากนี้ยังรับคำสั่งซื้อจากลูกค้าทางโทรศัพท์ โดยสวนจะดูแลใบบีเยียนให้แก่ลูกค้าภายในระยะเวลาที่กำหนดหากเกินเวลาที่กำหนดภายใน 3 วัน สวนจะจำหน่ายใบบีเยียนที่ส่งจองไว้โดยไม่คืนค่ามัดจำที่ลูกค้าชำระ ตลาดที่สำคัญของสวน คือตลาดนัดสวนจตุจักร จำหน่ายในวันพุธ พฤหัสบดี ศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ ทางสวนจะไม่นำใบบีเยียนจำหน่ายในงานประกวดที่สมาคมใบบีเยียนแห่งประเทศไทยจัดการประกวดขึ้น นอกจากนี้มีตลาดรวมใจ และตลาดไท พันธุ์ใบบีเยียนที่จำหน่ายเป็นของสวนและที่ซื้อลิขสิทธิ์จากเจ้าของเดิม นำมาขยายพันธุ์จำหน่ายต่อไป ใบบีเยียนสวนคุณประวิทย์ บำรุงปุยเฉพาะกรณีที่ต้องการขายกิ่ง และต้นที่ต้องการให้มีดอกโชว์ เนื่องจากต้องการให้ใบบีเยียนงามด้วยตัวเอง เมื่อลูกค้าซื้อไปสามารถเลือกปุ๋ยชนิดที่ต้องการได้ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นปุ๋ยชนิดเดียวกับของสวน ใบบีเยียนที่ใส่ปุ๋ยหลายชนิดรวมกันจะส่งผลให้ดอก ใบ ลักษณะต้นไม่สมบูรณ์

สภาพการผลิตใบบีเยียนของสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

การผลิตโดยการเพาะเมล็ด

ใช้ในกรณีต้องการลูกไม้ใหม่ ๆ โดยมีขั้นตอนดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเพาะเมล็ด นำต้นไผ่เขียนพ้อพันธุ์ แม่พันธุ์ที่พร้อมผสมพันธุ์วางใกล้ชิด ในบริเวณเดียวกัน เพื่ออาศัยแมลงในการผสมเกสร ดอกที่ผสมติดจะมีก้านดอกสด ไม่เหี่ยวแห้ง กระจาปะรังไข่เริ่มขยายใหญ่ขึ้น ประมาณ 1 อาทิตย์ เก็บเมล็ดที่แก่ สังเกตจากเปลือกหุ้มเมล็ดมีสีเขียวคล้ำ หรือน้ำตาลอ่อน ใสในขวดสีชา รอเวลาให้เมล็ดดีออกจากฝัก เพื่อนำเพาะต่อไป

การเตรียมดินเพาะเมล็ด นำตะแกรงร่อนดินก้ามปู นำเศษวัสดุหรือใบก้ามปูที่หยาบมากออกจากดิน นำกากมะพร้าวรองก้นกระบะเพาะ นำดินก้ามปูที่ร่อนแล้วทับด้านบน เคล้าน้ำพอลู่ม

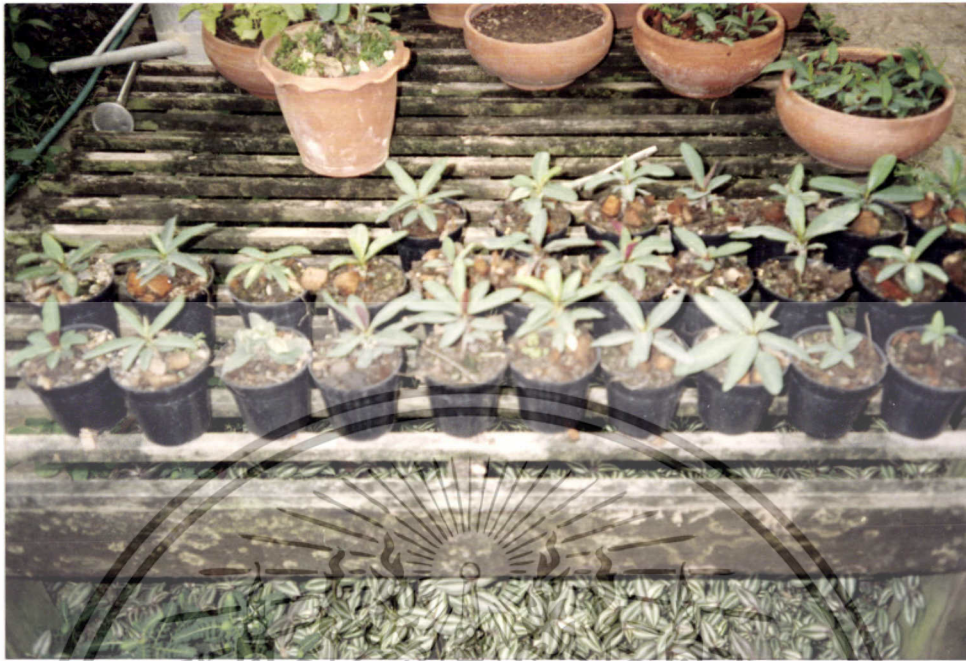
การเพาะเมล็ด นำเมล็ดที่เตรียมไว้ หว่านให้กระจายกระบะเพาะ พรมน้ำพอลู่ม ประมาณ 10 วันเมล็ดจะงอก หลังจากนั้น 2-3 เดือนจะได้ต้นไผ่เขียนขนาด 2 นิ้ว เลือกต้นไผ่เขียนที่ดีมีลักษณะสมบูรณ์ คือ ลำต้นใหญ่ หนามใหญ่ และใบใหญ่ แยกกระถางขนาด 4 นิ้ว โดยใช้ดินก้ามปู 7 ส่วน กากมะพร้าว 3 ส่วน นำกากมะพร้าวรองก้นกระถางใส่ดินก้ามปูพอประมาณ นำต้นไผ่เขียนที่เลือกแล้วลงปลูกตรงกลางกระถางใช้ดินก้ามปูทับด้านบนกดดินให้แน่นพอประมาณเพื่อป้องกันการกระเทือน รดน้ำพอลู่ม เก็บไว้ในที่ร่มรำไร เมื่อต้นไผ่เขียนโตเหมาะสมที่จะเปลี่ยนกระถางได้จึงนำย้ายกระถางปลูกในกระถางขนาด 6 นิ้ว และ 8 นิ้ว สังเกตจากไผ่เขียนโตช้า ใช้ระยะเวลาแตกกิ่งและใบนานกว่าเดิม ด้วยวิธีปลูกเดียวกัน ระยะเวลาใส่ปุ๋ยออสไม้ค้ำท สูตร 15-15-15 (ภาพที่ 16)

การปักชำ

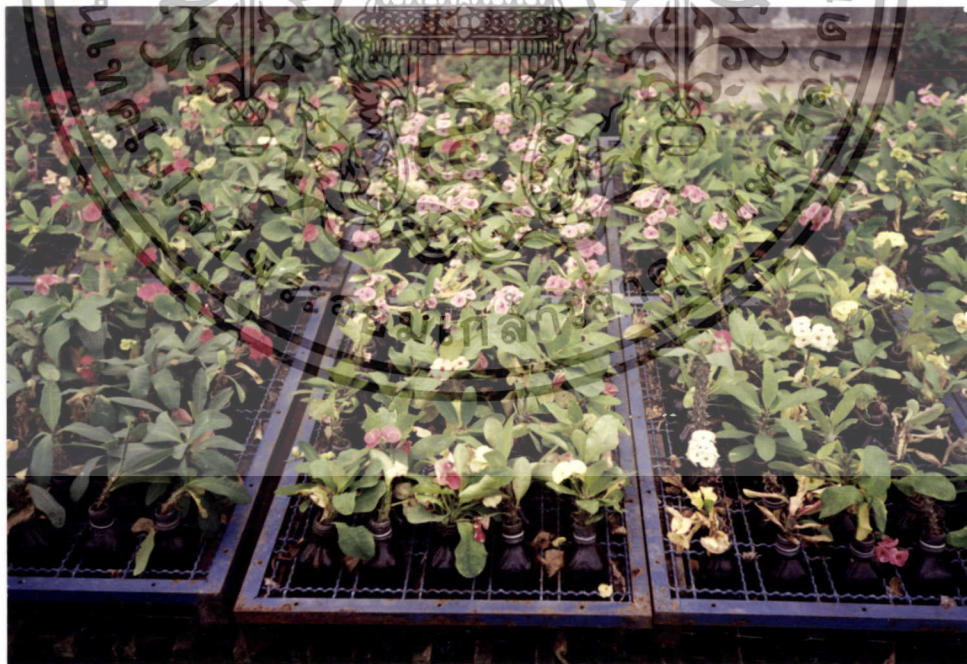
ใช้ในกรณีไผ่เขียนที่มีราคาต่ำกว่า 100 บาท มีขั้นตอนดังนี้

การเตรียมกิ่งพันธุ์ คัดเลือกกิ่งพันธุ์ที่สมบูรณ์เหมาะสมที่จะขยายพันธุ์ กิ่งพันธุ์สีเขียวเข้ม ตัดกิ่งพันธุ์ชิดลำต้นแมยาว 3 นิ้ว ตะเขราดิกส์ นำไปชำในขวดสีชาที่ใส่น้ำเต็มครบ 7 วัน จึงออกตุ่มรากสีขาว เก็บออกจากขวดใส่กระบะเพื่อเตรียมเพาะชำ (ภาพที่ 17-18)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 ลูกไม้ใหม่ที่ได้จากการเพาะเมล็ด

ภาพที่ 17 ลักษณะการงอกขึ้นของพันธุ์ในขวดสีชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า -ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 การเก็บกิ่งพันธุ์ที่ชำครบ 7 วันเพื่อเตรียมปักชำ

วิธีการปักชำ ผสมดินก้ามปู 7 ส่วน กากมะพร้าว 3 ส่วน นำกากมะพร้าวรองก้นกระถาง นำดินก้ามปูใส่ลงกระถางขนาด 4 นิ้ว ประมาณ 2 นิ้ว นำกิ่งพันธุ์ที่เตรียมไว้วางกลางกระถางกลบด้วยดินก้ามปู ใช้นิ้วกดบริเวณโคนกิ่งพันธุ์ให้แน่นพอประมาณ เพื่อป้องกันการกระเทือน น้ำดินกลบให้เต็มกระถาง รดน้ำพอชุ่ม เก็บไว้ในที่ร่มรำไร เมื่อต้นสูงประมาณ 4 นิ้วนำเปลี่ยนลงกระถางขนาด 6 นิ้ว ป้ายเขียนที่ต้องการขายกิ่งชำ ออกไม้ไค้ท หรือยูนิไค้ท สูตร 6 เดือน โรยรอบ ๆ บริเวณกระถาง ใช้ 1 ครั้งต่อระยะเวลา 6 เดือน ระวังอย่าให้โดนต้นป้ายเขียน ป้ายเขียนที่ต้องการขายโดยมีดอกใช้ปุ๋ยออกไม้ไค้ทสูตรเสมอ หรือ สูตร 3 เดือน (15-15-15) โรยรอบ ๆ บริเวณกระถาง ใช้ 1 ครั้งต่อระยะเวลา 3 เดือน ประมาณ 15 วัน สามารถจำหน่ายได้ (ภาพที่ 19)

การเสียบยอด

การเตรียมตอ ตันตอที่ใช้คือพันธุ์แดงอุดม คัดเลือกกิ่งป้ายเขียนที่มีลักษณะสมบูรณ์ตัดกิ่งที่มีสีเขียวเข้มยาว 3 นิ้ว และด้วยเซราดิคซ์ นำไปชำในขวดสีชาที่ใส่น้ำเต็ม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19 การปักชำกิ่งพันธุ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครบ 7 วันออกตุ่มรากสีขาว นำออกจากขวดสีชาใส่กระบะเพื่อนำไปชำในดินที่ผสมด้วยดินก้ามปู 7 ส่วน กากมะพร้าว 3 ส่วน บรรจุในกระถางขนาด 4 นิ้ว โดยใช้กากมะพร้าวรองก้นหลุม กลบด้วยดินก้ามปูประมาณ 2 นิ้ว นำกิ่งพันธุ์ที่เตรียมไว้ วางกลางกระถางกลบด้วยดินก้ามปูใช้นิ้วกดบริเวณโคนกิ่งพันธุ์ให้แน่นพอประมาณ เพื่อป้องกันการกระแทกกระเทือน นำดินกลบให้เต็มกระถาง รดน้ำพอชุ่ม เก็บไว้ในที่ร่มรำไร ครบ 1 เดือน สามารถใช้เป็นตอในการขยายพันธุ์

การเสียบยอดกรณีใช้กิ่งพันธุ์

ใช้ในกรณีเป็ยเขียนที่มีราคาต้นละ 100 บาทขึ้นไป

การเตรียมกิ่งพันธุ์ คัดเลือกกิ่งพันธุ์ที่สมบูรณ์มีตากิ่ง และมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับตอ

วิธีการเสียบยอด งดให้น้ำตอที่เตรียมไว้เป็นเวลา 1 วัน หลังจากนั้นนำตอที่เตรียมไว้ตัดยอดทิ้งแล้วบากลำต้นเป็นแฉลรูปตัววี ริดหนามบริเวณแฉลออก ตัดกิ่งพันธุ์ที่เตรียมไว้ขนาด 1 นิ้วบากแฉลเป็นรูปลิ้นเสียบลงบนตอ นำเชือกฟางพันรอบลำต้นบริเวณแฉลให้เนื้อชิดติดกัน นำต้นที่เสียบยอดเรียบร้อยแล้วใส่ลงในถุงพลาสติกใส มัดรวบปลายเก็บไว้ในที่ร่ม เมื่อครบ 7 วันนำออกจากถุงในเวลาเช้า หรือเย็น พักในที่ร่มรำไร หลังจากนั้น 3 วัน นำเปลี่ยนกระถางขนาด 6 นิ้วครบ 15 วัน สามารถจำหน่ายได้ (ภาพที่ 20)

การเสียบยอดกรณีใช้ใบ เรือใบหรือ วินเซิร์ฟ

ใช้ในกรณีเป็ยเขียนที่มีราคาต้นละ 300 บาทขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 ไป๋ยเซียนที่เสียบยอดโดยใช้กิ่งมัดรวบปลายเก็บไว้ในที่ร่ม

การเตรียมกิ่งพันธุ์ เลือกกิ่งพันธุ์ที่สมบูรณ์มีใบและหน่อตาที่สมบูรณ์ ตัดใบที่มีหน่อตาเป็นรูปสามเหลี่ยม

วิธีการเสียบยอด ให้นำน้ำตอที่เตรียมไว้เป็นเวลา 1 วัน หลังจากนั้นนำตอที่เตรียมไว้ตัดยอดทิ้งแล้วบากลำต้นเป็นแฉลรูปตัววี รีดหนามบริเวณแฉลออก นำใบที่ตัดเป็นรูปสามเหลี่ยมเสียบลงบนตอ นำเชือกฟางพันรอบลำต้นบริเวณแฉลให้เนื้อชิดติดกัน นำต้นที่เสียบยอดเรียบร้อยแล้วใส่ลงในถุงพลาสติกใส มัดรวบปลาย เก็บไว้ในที่ร่ม เมื่อครบ 7 วัน นำออกจากถุงในเวลาเช้า หรือเย็น พักในที่ร่มรำไร เมื่อต้นสมบูรณ์ นำเปลี่ยนกระถางขนาด 6 นิ้ว ครบ 45-60 วัน สามารถจำหน่ายได้ (ภาพที่ 21-22)

ศัตรูของไป๋ยเซียน

แมลงศัตรูที่พบได้แก่ หนอน หนอนกินใบ เพลี้ยแป้ง เชื้อรา และวัชพืช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 โป๊ยเซียนที่เสียบยอดโดยใช้ใบ เรือใบ หรือวินเซิร์ฟ มดรวมปลายเก็บในที่ร่ม

ภาพที่ 22 โป๊ยเซียนที่เสียบยอดครบ 7 วัน แกะถุงพลาสติกออก เก็บไว้ในที่ร่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การป้องกัน หนอง หนองกินใบ เพลี้ยแป้ง ใช้อะซิไดน ผสมตามอัตราส่วนที่ปรากฏบนฉลากฉีดพ่นสัปดาห์ละ 1 ครั้ง นอกจากนี้ใช้ออโต้ไซด์ รดบริเวณโคนต้นป้องกัน เพลี้ยแป้งกินราก

การป้องกันเชื้อรา ใช้เบนเลทผสมแลนเนทในอัตราส่วนที่ปรากฏบนฉลากฉีดพ่น 2 สัปดาห์ต่อ 1 ครั้ง ในกรณีตัดกิ่งเปียเขียนเพื่อเสียบยอด ใช้เบนเลทป้ายทับบริเวณแผลที่ถูกตัด เพื่อป้องกันโรคเชื้อราของลำต้น (ภาพที่ 23)

การกำจัดวัชพืช ใช้วิธีการถอนวัชพืชที่ขึ้นในกระถางเปียเขียน สำหรับวัชพืชที่ขึ้นบริเวณต้นตอแดงอุดมใช้เครื่องตัดหญ้าตัดเมื่อหญ้าโต

แสง

ใช้ตาข่ายซาแลนพรางแสงให้เหลือร้อยละ 50 เพื่อป้องกันสาเหตุเกิดโรคใบไหม้ในเปียเขียนเนื่องจากเปียเขียนมีความสามารถในการรับแสงต่างกัน (ภาพที่ 24)

น้ำ

ใช้ฝักบัวรดน้ำบริเวณโคนต้นเปียเขียนวันละ 2 ครั้ง เช้าและเย็น กรณีฝนตกหนักจะรดน้ำผ่านใบและดอกเล็กน้อยในวันถัดไป เพื่อชำระน้ำฝนซึ่งเป็นแหล่งสะสมเชื้อราทิ้ง เป็นการป้องกันการเกิดโรคเชื้อราในเปียเขียน การให้น้ำตอแดงอุดมจะขึ้นอยู่กับลักษณะของดิน หากดินแห้งมาก จะให้วันละ 2 ครั้ง เช้าและเย็น หากดินชุ่มชื้นมากจะให้น้ำวันเว้นวันหรือ เว้น 2 วัน เพื่อป้องกันการเกิดโรคเน่า การให้น้ำต้นตอแดงอุดมใช้สปริงเกอร์วันละ 2 ครั้ง เช้าเย็น (ภาพที่ 25-26)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 การป้ายเบรณเลขบริเวณแปลที่ติดกึ่งบ้องกันเพื่อรา

ภาพที่ 24 ใช้ตาข่ายซาแลนพรางแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 ใช้ฝักบัวรดน้ำบริเวณโคนต้นไม้เขียว

ภาพที่ 26 ใช้สปริงเกอร์รดน้ำต้นดอกไม้เขียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการดูแลรักษา

การเพิ่มดินกรณีตัดกิ่งเสียบยอด นำโป๊ยเขียนที่ตัดกิ่งเสียบยอดและป้ายเบนเลทเพื่อป้องกันเชื้อราแล้ว เพิ่มดินโดยนำดินที่ผสมดินก้ามปู 7 ส่วน กากมะพร้าว 3 ส่วน ใส่ทับดินเดิม โดยใช้พลั่วพรวนดินบริเวณโคนต้นโป๊ยเขียนเพื่อไม่ให้ดินแน่น ใส่ปุ๋ยออสโมโค้ท สูตร 6 เดือนเพื่อบำรุงกิ่งโรยรอบ ๆ บริเวณกระถางพอประมาณ จากนั้นนำดินที่ผสมเรียบร้อยแล้วใส่ทับดินเดิม กดเล็กน้อยป้องกันการกระจาย การเพิ่มปริมาณดินใหม่เพื่อเพิ่มสารอาหารให้แก่ดิน ช่วยให้โป๊ยเขียนแตกกิ่งเร็วขึ้น (ภาพที่ 27)

การเปลี่ยนกระถาง ปฏิบัติในกรณีต้นโป๊ยเขียนมีขนาดใหญ่เกินกระถางที่ปลูกอยู่ โดยสังเกตขนาดของต้น ลำต้นมีขนาดใหญ่ขึ้น มีความสูงประมาณ 5 นิ้วขึ้นไป กรณีโป๊ยเขียนที่ปลูกกระถางขนาด 4 นิ้วเปลี่ยนลงกระถางขนาด 6 นิ้ว โป๊ยเขียนขนาด 6 นิ้วเปลี่ยนลงกระถางขนาด 8 นิ้ว ใช้กากมะพร้าวรองก้นหลุมจากนั้นนำดินที่ผสมด้วยดินก้ามปู 7 ส่วน กากมะพร้าว 3 ส่วนทับกากมะพร้าว นำโป๊ยเขียนออกจากกระถางเดิมนำกากมะพร้าวบริเวณโคนกระถางเดิมออกพอประมาณ หลังจากนั้นนำปลูกในกระถางใหม่ที่เตรียมไว้ นำดินก้ามปูที่เตรียมไว้เติมให้เต็มกระถาง (ภาพที่ 28)

สภาการตลาดโป๊ยเขียนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

พันธุ์โป๊ยเขียนที่ทำการศึกษานั้น แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ โป๊ยเขียนประเภทไม้เศรษฐกิจ ได้แก่ พันธุ์แดงอุดม พันธุ์หนึ่งใจจักรวาล พันธุ์อรดา พันธุ์พระสยาม และ พันธุ์ทับทิมพม่า ซึ่งโป๊ยเขียนพันธุ์ดังกล่าวข้างต้นทำการศึกษาในกรณีจำหน่ายเป็นไม้เศรษฐกิจ โป๊ยเขียนประเภทที่ 2 คือโป๊ยเขียนประเภทไม้เขียว ซึ่งมีราคาสูงกว่าไม้เศรษฐกิจ ส่วนใหญ่นิยมซื้อเพื่อนำไปขยายพันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ทรัพย์ประเสริฐ พันธุ์ทรัพย์ประวิทย์ พันธุ์เพชรน้ำบุศย์ พันธุ์บุศย์น้ำทอง และพันธุ์ดวงนฤมล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 27 ขั้นตอนการเพิ่มดินกรณีตัดกิ่งเสียยอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 28 ขั้นตอนการเปลี่ยนกระถาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเปียเขียนที่ทำการศึกษา

1. พันธุ์แดงอุดม ลักษณะลำต้นตั้งตรง สีน้ำตาลเข้ม มีทั้งหนามเดี่ยวและหนามคู่ เรียวแหลม ปลายหนามสีแดงเรื่อ ลักษณะใบเป็นรูปไข่กลับ ยาวห่อขึ้นและย่นเป็นคลื่นเล็กน้อย ปลายใบมนและมีติ่งแหลม โคนใบสอบแคบ ดอกเมื่อบานวันแรกมีสีชมพู ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีแดงอมชมพู พอแกมีสีเขียว และมีขนาดใหญ่ขึ้น ปลายกลีบมน และมีติ่งแหลม และมีสีเขียวเรื่อ ๆ โคนกลีบประจบและห่อขึ้นเล็กน้อย เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียสีส้มถึงแดง ก้านช่อดอกมีสีแดง หนึ่งช่อให้ดอก 16 ดอก นิยมใช้เป็นต้นตอสำหรับขยายพันธุ์ด้วยการเสียบยอด

2. พันธุ์หนึ่งในจักรวาล ลักษณะลำต้นตั้งตรง มีหนามคู่ โคนหนา ปลายเรียว แผ่นใบรูปขอบขนานแกมรูปรี และย่นเป็นคลื่น ปลายใบมน โคนใบสอบ ดอกเมื่อเริ่มบานมีสีขาวอมเหลืองชมพูอ่อน ต่อมาสีชมพูเข้มทั้งดอก พอแกมีสีเขียวเกือบทั้งดอก ปลายกลีบเว้า มีแถบรูปสามเหลี่ยมสีเขียวอ่อน โคนกลีบซ้อนทับกัน และไขว้ทับกัน เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียสีชมพู หนึ่งช่อมี 16-24 ดอก และเป็นดอกชั้นเดียว

3. พันธุ์อรดา ลำต้นตั้งตรง มีหนามเดี่ยว แผ่นใบรูปขอบขนาน ห่อขึ้นและย่นเป็นคลื่นเล็กน้อย ปลายใบมน โคนใบสอบ กลีบดอกด้านในสีขาวอมเหลือง ถึงเหลืองนวล ด้านนอกสีชมพู ปลายกลีบมีรอยพับเป็นร่อง และมีติ่งแหลม โคนกลีบไขว้ทับกัน เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียสีเหลืองเข้ม ก้านช่อดอกสีแดงเรื่อ หนึ่งช่อมี 8-16 ดอก และซ้อนกัน 2-3 ชั้น

4. พันธุ์พระสยาม ลักษณะลำต้นตั้งตรง มีหนามคู่ โคนหนาปลายเรียว แผ่นใบรูปขอบขนานแกมรูปย่นเป็นคลื่น ปลายใบมน และมีติ่ง โคนใบสอบ ดอกมีสีขาวอมเหลือง และมีสีชมพูเรื่อที่ขอบกลีบ ปลายกลีบมน มีติ่งแหลม และมีสีเขียวพาดกึ่งกลางกลีบ โคนกลีบซ้อนทับ และไขว้ทับกัน เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียมีสีแดง ก้านช่อดอกมีสีแดง 1 ช่อ มี 8 ดอก และซ้อนกัน 2 ชั้น

5. พันธุ์ทับทิมพม่า ลักษณะลำต้นตั้งตรง มีหนามเดี่ยว โคนหนาปลายแหลม แผ่นใบรูปรี และย่นเป็นคลื่น ปลายใบมน และมีติ่งแหลม โคนใบสอบ ดอกมีสีชมพู ปลายกลีบเว้า และมีรูปลามเหลี่ยม สีเขียวอ่อนอมเหลืองอยู่ที่กึ่งกลางกลีบ โคนกลีบซ้อนทับและไขว้ทับกัน เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียสีแดงสด ก้านช่อดอกสีแดงเรื่อ หนึ่งช่อให้ดอก 16 ดอก และซ้อนกัน 2-3 ชั้น

6. พันธุ์ทรัพย์ประเสริฐ มีลักษณะลำต้นตรง มีหนามเดี่ยวเรียงยาว แผ่นใบแบน รูปขอบขนาน ปลายใบมน โคนใบสอบ ดอกสีแดงอมชมพู ปลายกลีบเว้า และมีรอยพับเป็นร่อง โคนกลีบซ้อนทับกัน เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียสีแดง 1 ช่อมี 16-24 ดอก และซ้อนกัน 2 ชั้น

7. พันธุ์ทรัพย์ประวิทย์ มีลักษณะลำต้นตั้งตรง มีหนามคู่ โคนหนา ปลายสีแดงเรื่อ แผ่นใบรูปขอบขนาน ย่นเป็นคลื่น ปลายใบแหลมมีติ่ง โคนใบสอบ ดอกสีแดงสด ปลายกลีบเว้ามีติ่ง ดอกเมื่อเริ่มบานมีสีขาวปนเหลือง ต่อมาสีชมพูจนถึงแดงเข้ม โคนกลีบซ้อนทับและไขว้ทับกัน เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียสีเหลือง ก้านช่อดอกมีสีเขียว หนึ่งช่อมี 16 ดอก บานซ้อนกัน 1-2 ชั้น

8. พันธุ์เพชรน้ำบุญ มีลักษณะลำต้นตั้งตรง มีหนามเดี่ยว สั้น แผ่นใบรูปใบพาย ปลายใบมน มีติ่ง ห่อขึ้นและย่นเป็นคลื่นเล็กน้อย โคนใบสอบ ดอกเมื่อเริ่มบานมีสีเขียวอมเหลือง ต่อมาเปลี่ยนเป็นสีเหลืองนวล เกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียสีเหลือง โคนกลีบซ้อนทับและไขว้ทับกัน ก้านช่อดอกสีเขียวปนแดง หนึ่งช่อมี 16 ดอก บานซ้อนกัน 2 ชั้น

9. พันธุ์บุษย์น้ำทอง มีลักษณะลำต้นตั้งตรง มีหนามเดี่ยว โคนหนา ปลายแหลม แผ่นใบเป็นรูปใบพาย ห่อขึ้นและย่นเป็นคลื่นเล็กน้อย ดอกมีสีเขียวอมเหลือง ดอกเมื่อแก่มีสีเขียว ปลายกลีบแหลม มีติ่ง เกสรตัวเมียสีเหลืองปนส้ม เกสรตัวผู้สีเหลือง โคนกลีบมีทั้งซ้อนทับ และไขว้ทับกัน ก้านช่อดอกสีเขียวปนแดง หนึ่งช่อมี 16 ดอก

10. พันธุ์ดวงนฤมล มีลักษณะลำต้นตั้งตรง มีหนามคู่ ปลายเรียวแหลม มีสีแดงเรื่อ แผ่นใบรูปรี ย่นเป็นคลื่น ปลายใบแหลมมีติ่ง โคนใบสอบ ดอกมีสีชมพู ปลายกลีบเว้า กลีบดอกซ้อนทับและไขว้ทับกัน เมื่อดอกแก่จะมีจุดประสีชมพูแก่ กระจายทั่วกลีบดอก เกสรตัวผู้เมื่อแรกสีแดงสด ต่อมาสีเหลือง เกสรตัวเมียสีเหลือง จานดอกสีชมพูปนเขียว ก้านช่อดอกสีเขียวปนแดงเรื่อ หนึ่งช่อให้ดอก 16 ดอก

การกำหนดราคา และการชำระเงิน

โป๊ยเซียนประเภทไม้เศรษฐกิจ พันธุ์แดงอุดมจำหน่ายในราคากิ่งละ 20 บาท พันธุ์หนึ่งในจักรวาล พันธุ์อรดา พันธุ์พระสยาม พันธุ์ทับทิมพม่า จำหน่ายในราคากิ่งละ 50-70 บาท แต่ราคาจะไม่เกิน 100 บาท ทั้งนี้ราคาจะขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของต้น ขนาดพันธุ์ และขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้ซื้อ และผู้ขาย ชำระเงินเป็นเงินสด ในกรณีซื้อเพื่อประกอบการศึกษา คุณธงชัยจะจำหน่ายในราคาพิเศษแตกต่างจากการจำหน่ายให้แก่ลูกค้ารายอื่น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ไม่มีการกำหนดราคาที่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพการตลาดโดยรวม

โป๊ยเซียนประเภทไม้เขียว ได้แก่พันธุ์ทรัพย์ประเสริฐ ทรัพย์ประวิทย์ ดวงนฤมล เพชรน้ำบุศย์ และบุศย์น้ำทอง จำหน่ายในราคาที่สูงกว่าไม้เศรษฐกิจ การกำหนดราคาขึ้นอยู่กับลักษณะความสมบูรณ์ของต้นโป๊ยเซียน ขนาดของโป๊ยเซียนที่ลูกค้าซื้อ พันธุ์ และความพึงพอใจของผู้ซื้อและผู้ขาย ไม่มีการกำหนดราคาที่แน่นอน โดยทั่วไปจะมีจำหน่ายในราคาตั้งแต่ 100-5,000 บาท ในกรณีลูกค้าใหม่ ๆ ที่ไม่มีจำหน่ายในตลาด มีคำสั่งซื้อมากกว่าต้นโป๊ยเซียนที่มีอยู่ ทางสวนจะใช้วิธีนัดลูกค้าทุกรายที่สั่งจองไว้ มาพบกันเพื่อจับฉลากผู้มีสิทธิ์ซื้อลูกค้าใหม่ดังกล่าว หากลูกค้ารายใดไม่สั่งจองล่วงหน้าก็ไม่มีสิทธิ์จับฉลาก และผู้มีสิทธิ์ซื้อจะต้องจับฉลากต้นโป๊ยเซียนที่ตนจะได้รับอีกครั้ง เพื่อความยุติธรรมแก่ลูกค้าทุกราย มีการชำระเงินเป็นเงินสด

ตลาดซื้อขายโป๊ยเซียน

ปัจจุบันประเทศไทยถือได้ว่าเป็นตลาดการค้าโป๊ยเซียนที่ใหญ่ที่สุดในโลก ตลาดซื้อขายในประเทศไทยมีพันธุ์โป๊ยเซียนทั้งพันธุ์ดั้งเดิม และพันธุ์ลูกผสมให้เลือกอย่างมากมาย อีกทั้งเป็นที่นิยมของคนไทยโดยทั่วไป ได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มที่ทั้งภาครัฐและเอกชน มีการจัดการประกวด เผยแพร่ความรู้ทางด้านการผลิตโป๊ยเซียน ของสมาคม และ ชมรมต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา จึงทำให้เกิดตลาดการค้าโป๊ยเซียนขึ้นมากมาย

โป๊ยเซียนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ มีตลาดซื้อขายที่สำคัญคือ

1. สวนโป๊ยเซียนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ จำหน่ายโป๊ยเซียนพันธุ์ทรัพย์ประเสริฐ ทรัพย์ประวิทย์ เพชรน้ำบุศย์ บุศย์น้ำทอง ทับทิมพม่า ชัยชุมพล เครือมณี อรดา พระสยาม หนึ่งในจักรวาล ดวงนฤมล นาฏลาด เทิดถาวร กุหลาบทิพย์ กุหลาบรามัญ มหาชาติ ดอกแก้ว ละอองเงิน ดวงสุริยา แสนสำราญ ฯลฯ รับคำสั่งซื้อจากลูกค้าโดยลูกค้ามารับโป๊ยเซียนเอง และรับคำสั่งซื้อทางโทรศัพท์ โดยสวนจะจัดโป๊ยเซียนตามคำสั่งซื้อแล้วนำไปส่งให้แก่ลูกค้า
2. ตลาดนัดสวนจตุจักร เป็นตลาดกลางจำหน่ายโป๊ยเซียนที่สำคัญของประเทศไทย สวนคุณประวิทย์นำโป๊ยเซียนไปจำหน่ายในวันพุธ พุธัส ศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ โดยมีแม่ค้ามารับซื้อเหมาเพื่อนำไปจำหน่าย และจำหน่ายในราคาขายปลีก
3. ตลาดรวมใจ เป็นตลาดจำหน่ายโป๊ยเซียนที่สำคัญแห่งหนึ่ง แต่ยังไม่เป็นที่นิยมของประชาชนมากเท่าตลาดนัดสวนจตุจักร
4. ตลาดไท เป็นตลาดใหม่ที่เพิ่งเริ่มจำหน่ายโป๊ยเซียน ยังไม่เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป

ข้อมูลข่าวสารทางการตลาด

แหล่งข่าวสารการตลาดที่เกี่ยวข้องกับโป๊ยเซียนทางสวนจะได้รับจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จากวงการเปียเขียนด้วยกัน โดยการติดตามข่าวสาร การสนทนากับสมาชิกของสมาคมเปียเขียนแห่งประเทศไทย กลุ่มผู้ผลิตเปียเขียนต่าง ๆ และในงานจัดการประกวดที่สมาคมเปียเขียนแห่งประเทศไทยจัดขึ้น

2. จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือทางวิชาการ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือเอกสารของภาครัฐ และภาคเอกชน ที่ได้นำเสนอบทความ สารคดี ข่าวสาร ความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและการตลาดเปียเขียน

ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ปัญหาการผลิตและการตลาดสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์

1. ปัญหาเปียเขียนไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า เนื่องจากกำลังการผลิตเปียเขียนสวนคุณประวิทย์ สามารถผลิตเปียเขียนเพื่อจำหน่ายได้ประมาณวันละ 1,000 ต้น (รวมทุกวิธีการผลิต) และใช้ระยะเวลาในการเพาะเลี้ยงเปียเขียน ให้มีลักษณะที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งจะจำหน่าย แต่ความต้องการของตลาดมีมากกว่าปริมาณเปียเขียนที่มีอยู่ จึงทำให้เปียเขียนไม่พอจำหน่าย ส่งผลให้ลูกค้าต้องรอการผลิต และทำให้สูญเสียลูกค้าในกรณีที่ไม่ใช่ขาประจำ

2. ปัญหาจำหน่ายตัดราคา เกิดขึ้นในกรณีซื้อลิขสิทธิ์เปียเขียนจากเจ้าของเดิม เพื่อนำมาขยายพันธุ์จำหน่าย ในระยะแรกสามารถจำหน่ายได้ในราคาที่เหมาะสมต่อการซื้อลิขสิทธิ์ ระยะต่อมาปรากฏมีพันธุ์เปียเขียนชนิดนั้นเพิ่มมากขึ้นในท้องตลาดอย่างรวดเร็ว และราคาจำหน่ายต่ำกว่าของที่สวน ซึ่งเกิดจากการที่เจ้าของเดิมเพาะพันธุ์จำหน่ายในราคาที่ต่ำกว่าท้องตลาด

3. ปัญหาไม้ตัดยอด เกิดจากการที่ลูกค้าบางรายซื้อเปียเขียนที่มีราคาแพงแล้วนำไปตัดยอดปักชำ หรือเสียยอดจำหน่ายในราคาที่ถูกลง ทำให้ลูกค้าเข้าใจว่าเปียเขียนพันธุ์นั้นราคาตก จึงไม่ซื้อในราคาปกติที่ขายตามท้องตลาด ซึ่งแพงกว่าประเภทตัดยอดขาย

4. ปัญหาการจำหน่ายเปียเขียนที่ต่อยอดขายไม่สมบูรณ์ในตลาด ทำให้ลูกค้าเข้าใจว่าเปียเขียนพันธุ์นั้น มีคุณลักษณะพันธุ์ที่ไม่ดี ตายง่าย และไม่สนใจที่จะซื้อพันธุ์นั้นอีก แม้จะมาจากแหล่งผลิตที่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางแก้ไข

1. ในกรณีโป๊ยเขียนไม่พอจำหน่าย ทางสวนจะกว้าซื้อโป๊ยเขียนพันธุ์ที่ลูกค้าต้องการและขาดแคลน จากสวนโป๊ยเขียนอื่น ๆ เพาะเลี้ยงเพื่อให้ได้โป๊ยเขียนที่มีลักษณะสมบูรณ์ จากนั้นจำหน่ายให้แก่ลูกค้าในราคาขายส่ง
2. กรณีปัญหาจำหน่ายตัดราคา จะต้องมีการเจรจาตกลงกับเจ้าของเดิมให้เข้าใจในลิขสิทธิ์ของสินค้าให้ถูกต้อง
3. ปัญหาไม้ตัดยอด ทางสวนมีการอธิบายถึงคุณลักษณะที่แตกต่างที่ลูกค้าจะได้รับจากการซื้อโป๊ยเขียนตัดยอดจำหน่าย ซึ่งโป๊ยเขียนประเภทตัดยอด ในอนาคตจะไม่แตกกิ่งก้านสาขาให้แก่ผู้เลี้ยง แต่โป๊ยเขียนที่เลี้ยงกิ่งผู้เลี้ยงจะได้รับทั้งกิ่งและดอก
4. ปัญหาตัดยอดไม่สมบูรณ์ ทางสวนจะเปิดโอกาสให้ลูกค้าเข้าดูขั้นตอนการผลิต และความสมบูรณ์ของโป๊ยเขียนที่สามารถจำหน่ายได้ เพื่อเป็นการประกันคุณภาพของโป๊ยเขียนเมื่อจำหน่ายต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

สภาพการผลิตป๊อปปี้เซียนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ ทำการผลิตป๊อปปี้เซียนจำหน่ายให้แก่ลูกค้าทุกรายในราคาขายส่ง ใช้วิธีการเพาะเมล็ดเพื่อให้ได้ลูกไม้ใหม่ ๆ ทั้งจากการเลือกพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์และจากการวางชนิดพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ปะปนกันทำการผลิตป๊อปปี้เซียนประเภทพืชเศรษฐกิจ ที่มีราคาไม่เกิน 100 บาท ด้วยวิธีการปักชำ ป๊อปปี้เซียนที่มีราคาต้นละ 100 บาทขึ้นไป จะใช้วิธีการผลิตด้วยวิธีการเสียบยอด ป๊อปปี้เซียนที่มีราคาต้นละ 300 บาทขึ้นไปจะใช้วิธีผลิตด้วยวิธีการเสียบใบหรือเรือใบหรือวินเซิร์ฟ ดินที่ใช้ในการปลูกป๊อปปี้เซียนประกอบไปด้วย ดินก้ามปู 7 ส่วน ผสมกากมะพร้าว 3 ส่วน ในกรณีต้นป๊อปปี้เซียนต้องการขายกิ่งจะใช้ปุ๋ยออสโมโค้ท หรือยูนิโค้ท สูตร 6 เดือน ป๊อปปี้เซียนที่ต้องการขายโดยมีดอกโชว์จะใช้ปุ๋ยออสโมโค้ท สูตรเสมอ (15-15-15) หรือสูตร 3 เดือน แต่ไม่เศรษฐกิจโดยทั่วไปจะไม่ใช้ปุ๋ย เพื่อเป็นการคงสภาพธรรมชาติของต้นป๊อปปี้เซียนไว้ให้มากที่สุด ลูกค้าผู้ปลูกเลี้ยงสามารถเลือกชนิดของปุ๋ยเพื่อใส่ให้แก่ป๊อปปี้เซียนได้ ทำการดูแลรักษาป๊อปปี้เซียนที่ตัดกิ่งเพื่อเสียบยอดโดยการเพิ่มปริมาณดินและใส่ปุ๋ย ออสโมโค้ทสูตร 6 เดือน เพื่อเพิ่มปริมาณธาตุอาหารให้แก่ดินช่วยให้ป๊อปปี้เซียนแตกกิ่งใหม่ได้เร็วขึ้น เปลี่ยนกระถางขนาดใหญ่ขึ้นให้แก่ป๊อปปี้เซียนเมื่อป๊อปปี้เซียนมีขนาดโตขึ้นมีรากทั่วกระถาง โดยทั่วไปรดน้ำให้แก่ป๊อปปี้เซียนวันละ 2 ครั้งเช้าและเย็น หลีกเลี้ยงไม่ให้โดนแดดเพื่อป้องกันโรคเชื้อราในดอกและชำระน้ำผ่านทั้งโดยรดน้ำผ่านใบและดอกเล็กน้อยในวันถัดไป

ป๊อปปี้เซียนประเภทไม้เศรษฐกิจโดยทั่วไปจะมีราคาไม่เกิน 100 บาท คนทั่วไปสามารถหาซื้อได้ จำหน่ายง่าย ป๊อปปี้เซียนประเภทไม้เขี้ยวจะเป็นป๊อปปี้เซียนมีราคามากกว่าไม้เศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่จะซื้อเพื่อนำไปขยายพันธุ์ เนื่องจากลักษณะพันธุ์และความต้องการของตลาดมีสูง ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าผู้เพาะเลี้ยงป๊อปปี้เซียนอย่างจริงจัง การกำหนดราคาขึ้นอยู่กับความพึงพอใจระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย หากลูกค้าเป็นที่พึงพอใจเป็นพิเศษก็จะได้รับราคาพิเศษกว่าลูกค้ารายอื่น ๆ และในกรณีนำประกอบการศึกษาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณธงชัย จะจำหน่ายในราคาพิเศษ ไม่มีการกำหนดราคาที่แน่นอน โดยส่วนใหญ่ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของพันธุ์ ขนาดและความสมบูรณ์ของต้นโป๊ยเซียน กรณีจำหน่ายลูกไม้ใหม่ๆ ที่ไม่มีจำหน่ายในท้องตลาดใช้วิธีสั่งจองและจับฉลากเพื่อความยุติธรรมแก่ผู้ซื้อ

ปัญหาการผลิตเกิดจากการผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า รวมทั้งต้องใช้ระยะเวลาในการเพาะเลี้ยง เพื่อให้โป๊ยเซียนมีคุณภาพดีเมื่อจำหน่ายออกไป ไม่เกิดปัญหาในภายหลัง จึงต้องซื้อโป๊ยเซียนจากสวนอื่น นำมาเพาะเลี้ยงให้สมบูรณ์ก่อนจึงจำหน่ายให้แก่ลูกค้า ด้านการตลาดพบปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์โป๊ยเซียน การตัดยอดโป๊ยเซียนจำหน่าย และการผลิตไม่ได้คุณภาพเสียยอดไม่สมบูรณ์ ทำให้เกิดความเสียหายกระทบกระเทือนถึงสวน แม้จะเกิดปัญหาจากแหล่งอื่น จึงต้องมีการตกลงทำความเข้าใจกับเจ้าของลิขสิทธิ์เดิมและแนะนำให้ความรู้แก่ลูกค้า ผู้เพาะเลี้ยงโป๊ยเซียนโดยทั่วไป ให้เข้าใจถึงลักษณะโป๊ยเซียนที่ดี เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ซื้อและแก่ผู้จำหน่ายในการสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพการผลิต และการตลาดโป๊ยเซียนสวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ พบว่าผู้ผลิตประสบปัญหาทางการผลิตและการตลาด ซึ่งปัญหาเหล่านี้ผู้ศึกษามีความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางใหม่แก่ผู้ที่สนใจจะลงทุนปลูกเลี้ยงโป๊ยเซียนดังนี้

1. ผู้ปลูกเลี้ยงโป๊ยเซียนรายใหม่ หากมีความสนใจจะทำการปลูกเลี้ยงโป๊ยเซียนเพื่อธุรกิจ นอกจากจะต้องศึกษาถึงการผลิตและการตลาดโป๊ยเซียนให้เป็นที่เข้าใจถูกต้องแล้วควรจะให้ความสนใจ ศึกษาถึงลักษณะนิสัย ลักษณะทางกายภาพที่โป๊ยเซียนต้องการ การบำรุงดูแลรักษา เพื่อให้ถูกต้องแก่วัตถุประสงค์ของการเพาะเลี้ยงและไม่ควรหลงเชื่อคำโฆษณาชวนเชื่อ ถึงลักษณะพันธุ์คุณภาพของโป๊ยเซียน จากผู้ที่มุ่งหวังจะขายกิ่งพันธุ์โดยไม่มีคำยืนยันแสดงดอกและต้นพันธุ์ที่แท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปัจจุบันโป๊ยเขียนเป็นพืชเศรษฐกิจที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ผู้ปลูกเลี้ยงรายใหม่ ควรสมัครเป็นสมาชิกของสมาคมหรือชมรม เพื่อร่วมส่งเสริม และเผยแพร่ความรู้ทางการผลิตโป๊ยเขียน และมีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันอันจะทำให้ผู้ปลูกเลี้ยงได้รับความรู้ใหม่ ๆ ของการผลิตโป๊ยเขียนอยู่เสมอ

3. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้โป๊ยเขียนเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างแท้จริง ทางผู้ผลิตทั้งเก่าและใหม่ ควรให้ความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชนในการเผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อเพิ่มผลผลิตโป๊ยเขียนสนับสนุนให้เกิดธุรกิจการส่งออกโป๊ยเขียนอย่างจริงจัง เป็นการสร้างอาชีพใหม่ให้แก่ประชาชน

4. เนื่องจากปัจจุบันมีชมรมผู้เพาะเลี้ยงโป๊ยเขียนเกิดขึ้นมากมาย วัตถุประสงค์และเป้าหมายในการปลูกเลี้ยงจึงมีความแตกต่างกัน ดังนั้นภาครัฐบาลจึงควรส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มในรูปของสหกรณ์ผู้เพาะเลี้ยงโป๊ยเขียนขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดการรวมกลุ่มผู้เพาะเลี้ยงโป๊ยเขียนโดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายเดียวกัน และเป็นการผลักดันให้โป๊ยเขียนเป็นพืชเศรษฐกิจเพื่อการส่งออกอย่างจริงจัง

เอกสารอ้างอิง

จรัสพันธุ์ . 2537 . “เลาะชมสวนโป๊ยเซียน บ้านนายกฯ ประวิทย์ รุจิรวงศ์” . เทคโนโลยีชาวบ้าน . 7(104) : น. 26-28 .

จิรายุพิน จันทรประสงค์ และ อุไร จิรมงคล . 2538 . โป๊ยเซียนไม้ดอกเสียงทยาย . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) .

ชาลีบัน . 2538 . “ตะลุมตุลจักรโป๊ยเซียน” . เคนการเกษตร . 19(12) : น. 99-103 .

_____ . 2539 . “เทคนิคการเลี้ยงโป๊ยเซียนเข้าประกวด ของคุณประจักษ์ เปรมปรีม” . เคนการเกษตร . 20(4) : น. 101-106 .

เต็ม สมิตินันท์ . 2523 . ชื่อพันธุ์ไม้แห่งประเทศไทย (ชื่อพฤกษศาสตร์ - ชื่อพื้นเมือง) . กรุงเทพมหานคร : กรมป่าไม้พินิจพิชชิ่ง .

นิรนาม . 2539 . “มูลค่าซื้อขายมหาศาลปีละ 2 แสนล้าน มก.เผยอนาคตโป๊ยเซียนสดใสดังเน้นตลาดยุโรป” . เทคโนโลยีเกษตร . (20 ธันวาคม 2539) : น. 24 .

ธงชัย จ้านงค์วุธ . 2540 . เจ้าหน้าที่การผลิตและการตลาดโป๊ยเซียน สวนคุณประวิทย์ รุจิรวงศ์ . สัมภาษณ์ , 30 มกราคม 2540 .

ปลายปีก . 2538 . “โป๊ยเซียนไม้แห่งโชคลาภของคุณประเสริฐ พุ่มแก้ว” . เคนการเกษตร . 19(8) . น. 90-95 .

ประวิทย์ รุจิรวงศ์ . 2540 . ประธานจัดการประกวดสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย . สัมภาษณ์ , 14 กุมภาพันธ์ 2540 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเสริฐ พุ่มแก้ว และคณะ . 2539 . โป๊ยเซียนไม้นำโชค . กรุงเทพมหานคร : ซี พี การพิมพ์ .

พินิจ ถาวรกุล . 2539 . นายยกสมาคมโป๊ยเซียนแห่งประเทศไทย . สัมภาษณ์ , 17 ธันวาคม 2539 .

วิชัย คุณสกุล . 2537 . โป๊ยเซียน ไม้ยอดนิยม . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ฝั่ง-หวาน .

วิฑูร ไทยถาวร . 2538 . “โป๊ยเซียนไม้มงคลสู่ไม้ตัดดอกและการส่งออก” . เดลินิวส์ .
(27 ธันวาคม 2538) : น. 12 .

สอาด บุญเกิด และคณะ . 2525 . ชื่อพันธุ์ไม้ในเมืองไทย . กรุงเทพมหานคร :
พ.จิระการพิมพ์ .

สุนทร ศรีสุนทร . 2536 . “โป๊ยเซียนไม้ประดับยอดฮิตต้นละแสนบาท” . ข่าวเกษตร .
13(143) : น. 37-38 .

อรดี สหวัชรินทร์ . 2536 . “โป๊ยเซียน” . ข่าวเกษตร . 13(143) : น. 39-40 .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

รายชื่อลูกไม้ใหม่ที่ได้รับการจดทะเบียนจากสมาคมปิยะเทียนแห่งประเทศไทย

อุบลวรรณ	ศรีวันชาติ	เทพสัมพันธ์
อัปสรสวรรค์	ศรีบัวแก้ว	ขวัญเรือน
ศรีไพโร	ศรีมหาโพธิ์	กายสิทธิ์
รุ่งอรุณ	มังตรา	อัษฎายุ
ดริ่ม	บุเรงนอง	อัษฎา
แทน	มังฉะหงาย	เมงจาย
ปัญญาทรัพย์	พระลอ	อวยพร
เรือนทรัพย์	จันทรา	สยมพร
ม่วงทิพย์	สมเด็จพระเจ้าพระยา	กะรัต
ทราวดี	สี่แผ่นดิน	บุตก้าน
หนึ่งในจักรวาล	มธุรส	สิริโสภา
อรุณสวัสดิ์	นิรันนที	หม่อมสิินวล
ปู่เจ้าสมิงพราย	ศรีเกษตรชล	ไข่มุขเอเชีย
มาซ่า	เทพประทานพร	วาสนาดี
พรหมรังษี	เจริญยิ่ง	สุมาลัย
ทรายทอง	โปกขรพรรษา	ศิวาพร
อโยธยา	ฟ้าหยาด	สาวภูไท
วรรณเกษม	ชมพูนุช	ศรีทองสุข
พจน์มาลัย	บุญบันดาล	นุสบา
ทางหลวง	เนืองนฤมิตร	โชติรส
สร้อยทิพย์	บริสุทธ์	พิษณุโลก
สุชาวดี	สายใจไทย	ชาติตระการ
รัตนพล	สังข์ทอง	ศรีหรรษา
เศรษฐีเมืองราช	เพชรบุรพา	มนต์เมืองราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โชคหรรษา	ทรัพย์มงคล	จันทร์กระจ่าง
ศรีเมืองราช	แม่ฟ้าหลวง	อุดมสุข
เทพนารายณ์	ทรัพย์สวนทอง	วราภรณ์
โกเมน	ดาวจิตลดา	กรีซเทพ
ทองประศรี	เมืองภูมิ	สิงห์เงิน
อาทิตย์อัสดง	คหบดี	เพชรซาอุ
ศักดิ์สิทธิ์	เพชรหนึ่งสี	ร่วมโพธิ์ทอง
ลามมหาศาล	คุ้มเกล้า	ร่วมโพธิ์เงิน
ชัยมงคล	สิงห์เงิน	จ้าวสมุทร
เพลินตา	หนึ่งในตำบล	ร่วมโพธิ์นาค
อสังการ	ทรัพย์มงคล	เศรษฐีสุนนท์
สำเภาทอง	ปิยะดารา	ประทานพร
ทรัพย์ประเสริฐ	แม่พลอย	พรเทวี
อั้งเปา	เพ็ญยศ	ท้าวมหาพรหม
เทพเทวา	ศิรีเพชร	พุทธคุณ
ชัยชุมพล	ตะวันออก	พนมสิริ
เจ้าพ่อ ป.ต.อ.	บูรพา	ทรัพย์เพิ่มพูน
กุหลาบทิพย์	มังกรบูรพา	เครือมณี
ทับทิมพม่า	หลวงพระบาง	เพชรน้ำบุศย์
เทพสยามพร	สาวแปดพิภ	กำปั่นเพชร
จอมทอง	แดงหนึ่ง	ทรัพย์สวนเงิน
ทรัพย์คุณเงิน	กำแพงหยก	เบญจรงค์ทอง
จันทร์สุดา	ทรัพย์รุ่งเรือง	จอมพล
สิงห์แดง	พลอยสยาม	เพชรเมืองทอง
นครเขื่อนขันธ์	กุลสตรี	แดงรัตน์
ศรีเมืองจันทร์	ดาราวรรณ	ศิริวรรดา
ประดับดาว	เศรษฐีภูธร	มณีวิไล
แสงอรุณ	เนตรดาว	เทพจักรวาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพชรมงคล	มหาลาก	จันทบุรี
ปรางค์ทอง	หาบเงิน	เศภากาญจน์
นับอนันต์	แดงง่า	ทรัพย์มงคล
เลิศมณี	เศรษฐีเมืองอุบล	หมื่นบุปผา
กลม	จำปาศักดิ์	ฉัตรทิการ์
นวลอนงค์	มีทรัพย์	เพชรพิจิตร
ทองนพคุณ	มณีส่องแสง	กนกวรรณ
แก้วโกเมน	คหปตานี	สามพระยา
ลายน้ำทอง	บุษราคัม	เกาะหลัก
สมิหรา	ชมพูปวรรณราย	หว่าก
อุทอง	เหลืองพระคุณแม่	เปี่ยมทรัพย์
ศรีเชื่อนันท์	เชื้อคุณ	เชียนย่องเต้
มณีกาญจน์	แน่นอน	เศรษฐีบางแวก
ดาวเมือง	รู้คุณ	กุหลาบหอม
พรพันล้าน	เหลืองพระคุณพ่อ	ธิดาดอย
เศรษฐีนนท์	โสมอุษา	เศรษฐีทักษิณ
ผุสดี	ศิริวรรณ	ทรัพย์ถาวร
ราชานุสรณ์	อุบลศรี	ศรีพูนทรัพย์
เศรษฐีอีสาน	กาญจน์ิก	ม่วงพระสมุทร
จันทร์ฉาย	ส่องดาว	พรประภา
หาบทอง	บุญสนอง	ศิริจันทรา
สาวเมืองยศ	ศรีหนองจอก	ปรางค์มณี
อุษารังษี	รวยดี	สุริยคราส
พุทธคุณ	ทรัพย์ทวีคุณ	เพชรม่วงงาม
โขงเจียม	มหาเศรษฐี	เทพรัศมี
ส้มเศรษฐี	สาวขอนแก่น	ธิดาแสงแคว
มณีทิพย์	ชมภูพาน	ทิพย์ธิดา
เศรษฐีคำเนิน	อุบลสายทิพย์	จอมทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สร้างขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หญิงอารีย์	กวัททองคำ	ลดาวดี
ทวิสมบัติ	กลีบบัว	ธนารักษ์
ธิดากาฬสินธุ์	อารีวรรณ	นทีทิพย์
เจ้าบัว	ตะเภาแก้ว	ต่อลาภ
ทรัพย์ธเนศวร	สาวท่าสอ้าน	ธราทิพย์
เยี่ยมชี่	แก้วพิษณุ	เนื้อทราย
ปางหลวง	โศคนเอง	ศรีทองดี
แสนสดใส	แดงขาด	ทองเศรษฐี
ทองกวาง	สาววังจันทร์	เศรษฐีพระประแดง
ขุนสยาม	รอยไม่เลิก	นวลศรี
จักรราช	คฤหบดี	เศรษฐีคู่บอน
ฉัตรสุริยา	พลอยบึงพระ	พรสองแคว
อัจฉิม	สายน้ำผึ้ง	พระดำหนัก
สินสมุทร	ศรีเอกา	เพชรทินกร
ภทริกา	ศรีรัตน์	ตะเภาทอง
สุริยวรรณ	นทีทอง	อรุณรัตน์
สาวธาดุพนม	เพชรทราย	เพชรน้ำเอก
บางนางรม	โชคปนัดดา	พิทักษ์ทรัพย์
สวนหลวง	สร้อยทอง	ทับทิมสองแคว
แม่โคมศรี	พิจิตรา	ชูลาภ
เพลินจิต	ธิดาแดง	เพชรภูธร
ป้อมทอง-สุวรรณ	ธิดาข้างล้ง	บุญยมาศ
ศรีสะคราญ	สกุลนิรันดร์	เพชรโกเมน
เทพประสิทธิ์	ผลบุญ	แก้วเจ้าจอม
วชิรยา	อุษาดี	ทับทิมสองแคว
มณีชมพู่	กอบเงิน	จำปาทิพย์
แสงทิพย์	แพรทอง	ประภัสสร
มรดก	ดวงมณี	แบ่งกันรอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหวนเพชร	ดวงรัตน์	ทิพย์ปทุมพร
เกรียงไกร	จินดารัตน์	เรณูนคร-มั่งมีศรีสุข
เขียนประทานพร	ทรัพย์อัมพร	กนกกาญจน์-กมลชนก
ศรีโชคชัย	ปิ่นเกล้า	ชัญดาว-สามพราน 25
เขียนให้โชค	อิมบุญ	สาวภูไท-หริภุญชัย
เขียนประธานทรัพย์	ดวงสุวรรณ	ศรีสามพราน
อรุณรวยทรัพย์	เศรษฐีปากเกร็ด	ศรีตรัง
ยอดดอง	เพชรบางทราย	สิริภรณ์
พรประภา	เทพกาญจนา	แสงสุรีย์
ม่วงพระสมุทพร	ทรัพย์ประจักษ์	เทพศิรินทร์
ศิริจันทร์	ทรัพย์ปราณี	ชมพูทิพย์
ปราศรัย	สร้อยสำราญ	สีเขียน
เพชรเกษม	บุปผาสวรรค์	โชคพิชิตชัย
ระพีภักดิ์	สิรินุภาพา	
พวงเงิน	ทรัพย์บรรจง	
ห้อยระย้า	อิสริยาภรณ์	
ปิ่นแก้ว	นิรชา	
เดือนรุ่ง	โชคกฤษร	
สาวชะงอก	เงินดี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี 2540

แดงแจ่มกาญจน์	จตุภัทร
ทรัพย์พะเยา	ฐิติรัตน์
ดวงฤทัย	พรไพบูลย์
หยกสวนหลวง	เศรษฐีคลองประปา
เพชรบรรพต	ดาวศรียาชา
ทรัพย์วิเศษ	พรพระอัคร
ทรัพย์ลาดกระบัง	ทรัพย์วงเงิน
ทรัพย์มิ่งขวัญ	เศรษฐีพูลสุข
ศรีมังคละ	บัลลังก์ทรัพย์
เพชรรัตนโกสินทร์	ยอดพญ
ดวงอัศจรรย์	เพชรผาเมือง
ศรีบังอร	เหล็องราชิน
ก้องสยาม	ปู่เจ้าเฝ้าทรัพย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

รายนามคณะกรรมการของสมาคมปิยะเตียนแห่งประเทศไทยประจำปี 2539

1. พลตรีพินิจ	ถาวรกุล	นายกสมาคม
2. นายวีระชัย	งามกิตติวงศ์	อุปนายก
3. นายอุดม	กลั่นหอม	อุปนายก
4. นายดาบตำรวจยงยุทธ	ทับทอง	เลขาธิการ
5. นางสาวอรชร	สุดใจ	เหรัญญิก
6. นางละเมียด	สาหร่ายทอง	นายทะเบียน
7. นายประสงค์	พูลสวัสดิ์	ประชาสัมพันธ์
8. รองศาสตราจารย์คิม	ไชยแสนสุข	ปฏิคม
9. นาวาอากาศโทเฉลิม	ชมรุ่ง	ปฏิคม
10. นายสมหมาย	ทองเต๊ะ	กรรมการ
11. นายบุญไฉลก	เข้มสวัสดิ์	กรรมการ
12. นายเอกชาติ	ส่องจำ	กรรมการ
13. นาวแสง	สาหร่ายทอง	กรรมการ
14. นายไพโรจน์	เทียนไชย	กรรมการ
15. นายไพโรจน์	สุขศรี	กรรมการ
16. นายวิจิตรชัย	แจ้งชัด	กรรมการ
17. นางสาวลัดอักษร	อานามนารถ	กรรมการ
18. นายประไพ	หม่อมสุวรรณ	กรรมการ
19. นายบุญส่ง	ศิริรุ่งพันธ์	กรรมการ
20. พันตำรวจเอกเดช	กาญจนวัฒน์	กรรมการ
21. นางกรรณิการ์	กลั่นขจร	กรรมการ
22. พันโทอุทัย	บุญปราศภัย	กรรมการ
23. นายสุรศักดิ์	จันทร์สุวรรณ	กรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

24. นายสุชาติ	รัตนกรธิติ	กรรมการ
25. นายประวิทย์	รุจิรวงศ์	กรรมการ
- และดำรงตำแหน่งประธานจัดการประกวดโป๊ยเขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้